

PLÁN OBLASTI POVODÍ OHŘE A DOLNÍHO LABE

ČÁST A

POPIS OBLASTI POVODÍ

TEXT

prosinec 2009

Obsah:

A.1. Všeobecný popis oblasti povodí	1
A.1.1 Vymezení oblasti povodí.....	1
A.1.2 Geomorfologické poměry.....	4
A.1.3 Geologické poměry	5
A.1.4 Hydrogeologické poměry	6
A.1.5 Hydrologické poměry	7
A.1.6 Pedologické poměry	7
A.1.7 Lesní poměry	8
A.1.8 Klimatické poměry.....	11
A.1.9 Sídelní struktura	13
A.1.10 Hospodářské poměry.....	15
A.1.11 Využití plochy povodí	17
A.1.12 Kulturně historické a technické památky	19
A.1.13 Chráněná území ochrany přírody	20
A.2 Charakteristiky oblasti povodí	22
A.2.1 Povrchové vody	22
A.2.2 Podzemní vody	24
A.2.3 Chráněné oblasti.....	26
A.3 Doplňující údaje	29
A.3.1 Kontaktní místa a postupy pro získání základní dokumentace a informací o etapách zpracování plánu oblasti povodí	29
A.3.2 Opatření uskutečněná pro informování veřejnosti o zjišťování a hodnocení stavu vod a souhrn jejich výsledků a změn provedených v jejich důsledku v plánu	31

Přílohy:

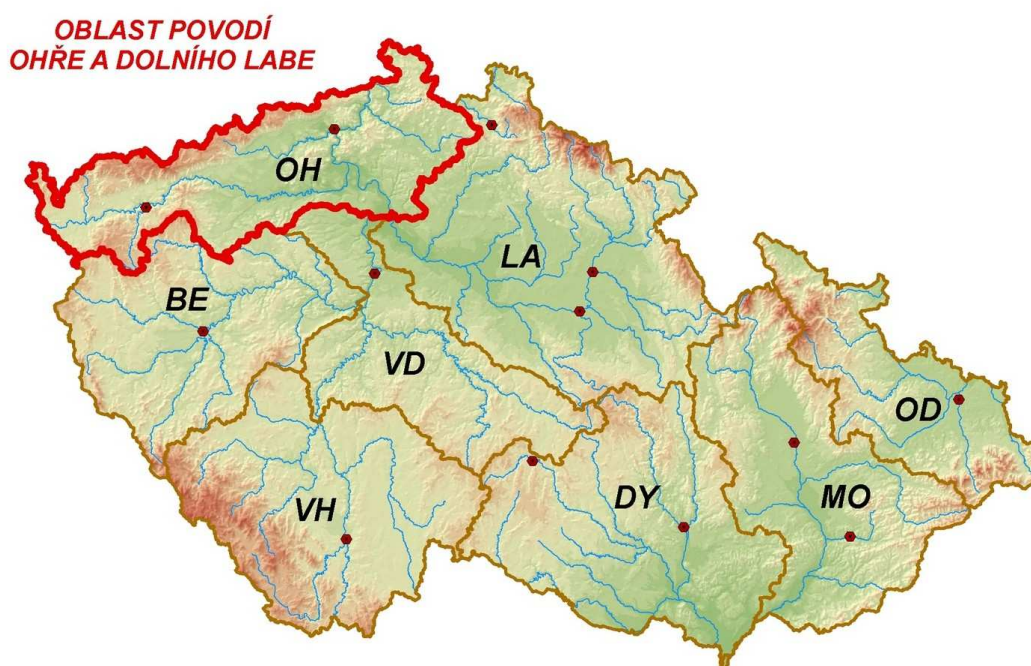
Tabulková část

Grafická část

A.1. Všeobecný popis oblasti povodí

A.1.1 Vymezení oblasti povodí

Území oblasti povodí Ohře a dolního Labe leží v severozápadní části ČR. Jeho celková rozloha činí 9 518,9 km². Geomorfologicky náleží k České vysočině. Zaujímá povodí Labe pod soutokem s Vltavou až po státní hranici s Německem včetně okrajových povodí přítoků Labe v Německu a povodí Mandavy. Celá západní a severní hranice území je totožná se státní hranicí. Území je rozděleno na dílčí povodí 1-12-00 (povodí vlastního toku dolního Labe a jeho přítoků od soutoku s Vltavou po soutok s Ohří), 1-13-00 (povodí Ohře a povodí Labe od soutoku s Vltavou po soutok s Bílinou) a 1-14-00 (Labe a jeho přítoky od soutoku s Ohří po státní hranici) přičemž k těmto dvěma povodím jsou přiřčena podle území přilehlosti okrajová povodí Labe podél hranice s Německem (1-15-00) a povodí Labe od soutoku s Vltavou po Ohří (1-12-03). Vymezení oblasti povodí Ohře a dolního Labe vůči ostatním oblastem povodí je znázorněno na obrázku č. 1.

Obr. č. 1 – Vymezení oblasti povodí Ohře a dolního Labe

Kromě Labe patří k významnějším tokům ještě Ohře, Bílina, Ploučnice a Kamenice. Z hraničních toků jsou nejdelší Svatava, Plesná, Odrava a Slatinný potok.

Dolní Labe, tj. Labe od soutoku s Vltavou, má ráz nížinného toku v kotlinách České tabule, protéká Mělnickou a Terežínskou kotlinou, Krušnohorskou soustavu Labe protéká hlubokým údolím v Českém středohoří a skalnatém údolí Děčínských stěn. Největšími levostrannými přítoky jsou Ohře a Bílina odvodňující převážnou část Krušnohorské soustavy. Nejvýznamnějšími přítoky zprava jsou Ploučnice a Kamenice, odvádějící vody až z Lužických hor, další přítoky jsou většinou kratší toky z České tabule.

Páteřním vodním tokem této oblasti povodí je Ohře, jež přitéká na území ČR od západu z SRN dále generálně směřuje východním směrem až k Litoměřicím, kde ústí do Labe. Protéká Chebskou a Sokolovskou pánví, dále teče severní okrajovou částí Doupovských hor a u Kadaně přitéká na území Mostecké pánve. V dolní části svého toku protéká Dolnooharskou tabulí. Plochu povodí má 5 613,7 km². Levostranné přítoky jsou drobnější toky odvodňující svahy Krušných hor (např. Libocký potok, Svatava, Rolava, Bystřice), dále Chomutovka. Zprava do Ohře ústí především Teplá přivádějící vody až z Tepelské vrchoviny a Slavkovského lesa, Liboc odvodňující Doupovské hory a Blšanka, kam stékají vody z Rakovnické pahorkatiny a okraje Džbánů.

Struktura oblastí povodí je uvedena v tabulce č. 1.

Tab. č. 1 – Struktura oblasti povodí

Povodí	Hydrologické pořadí	Tok	Plocha (ha)
Dílčí povodí	1-12-00	Labe (do ústí Ohře)	88 606
Subpovodí	1-12-03	Labe (do ústí Ohře)	88 606
Dílčí povodí	1-13-00	Ohře	507 315
Subpovodí	1-13-01	Ohře (do ústí Teplé)	165 794
	1-13-02	Ohře (Teplá-Liboc)	117 915
	1-13-03	Ohře (po Chomutovku)	125 707
	1-13-04	Ohře (po Labe)	72 626
	1-13-05	Labe (Ohře-Bílina)	25 272
Dílčí povodí	1-14-00	Labe (Ohře - st.hr.)	283 980
Subpovodí	1-14-01	Bílina	107 387
	1-14-02	Labe (B.-Ploučnice)	28 107
	1-14-03	Ploučnice	119 472
	1-14-04	Labe (P.-Kamenice)	7 083
	1-14-05	Labe (Kamenice-st.hr)	21 930
Dílčí povodí	1-15-00	Labe (ústí vně ČR)	111 601
Subpovodí	1-15-01	Labe (ústí vně ČR)	31 919
	1-15-02	Labe (ústí vně ČR)	16 131
	1-15-03	Labe (ústí vně ČR)	39 299
	1-15-04	Labe (ústí vně ČR)	10 559
	1-15-05	Labe (ústí vně ČR)	13 693
Dílčí povodí	2-04-00	Odra (ústí vně ČR)	13 832
Subpovodí	2-04-08	Odra (ústí vně ČR)	13 832

Nejvyšší bod na území oblasti povodí Ohře a dolního Labe je Klínovec s nadmořskou výškou 1244 m n.m., který se nachází v Krušnohorské soustavě. Nejnižší bod území je rovněž v Krušnohorské soustavě – v Hřensku, má nadmořskou výšku 116 m n.m. Převážná část území – asi 70 % - leží v nadmořských výškách od 200 do 600 m n.m., ve výškách do 200 m n. m. se nalézá pouze 7,5 % plochy , ve výškách nad 800 m n. m. leží téměř 6 % území.

Výškové poměry jsou uvedeny v tabulce č. 2.

Tab. č. 2 – Výškové poměry území oblasti povodí Ohře a dolního Labe

Povodí	Podíl v % plochy území s výškovými stupni (m n.m.)				
	do 200	200-400	400-600	600-800	nad 800
	7,5	44,9	26,7	15,1	5,6
1-13-00	9,6	36,7	27,5	19,6	6,6
1-14-00	3,8	59,5	25,6	7,3	3,8

Oblast povodí Ohře a dolního Labe zasahuje celkem do pěti krajů – Ústeckého, Karlovarského, Libereckého, Středočeského a Plzeňského a do správního území 33 obcí s rozšířenou působností.

Tab. č. 3 – Vymezení oblasti povodí Ohře a dolního Labe vůči krajům

Kraj	Plocha oblasti povodí (km ²)	Podíl oblasti povodí v ploše kraje (%)	Podíl plochy kraje v oblasti povodí (%)
Ústecký	5286,87	98,98	55,54
Karlovarský	2638,91	79,57	27,72
Liberecký	1145,65	36,22	12,04
Středočeský	426,19	3,87	4,48
Plzeňský	14,48	0,19	0,15

Tab. č. 4 – Vymezení povodí Ohře a dolního Labe vůči ORP

Název ORP	Kód ORP	Plocha ORP (km ²)	Plocha ORP v oblasti povodí (km ²)
Aš	52	144,78	142,89
Bílina	420	124,13	124,13
Česká Lípa	2138	860,26	780,34
Děčín	2492	551,70	551,38
Cheb	5091	498,78	496,74
Chomutov	5245	485,44	484,61
Kadaň	6168	453,80	452,61
Karlovy Vary	6343	1194,44	733,34
Kralovice	7264	660,08	14,45
Kralupy nad Vltavou	7271	131,64	10,44
Kraslice	7329	264,50	264,01
Liberec	8203	588,99	164,48
Litoměřice	8542	471,74	471,74
Litvínov	8604	235,47	234,35
Louny	8739	473,53	434,65
Lovosice	8770	262,96	262,96
Mariánské Lázně	9158	405,45	193,91
Mělník	9281	455,40	325,65
Mladá Boleslav	9629	810,68	0,53
Most	9959	231,01	231,01
Nový Bor	10715	200,96	200,84
Ostrov	11588	318,62	317,98
Podbořany	12323	338,15	337,65
Rakovník	13908	894,97	86,58
Roudnice nad Labem	14164	300,18	291,62
Rumburk	14351	266,90	265,50
Slaný	14936	369,87	2,99
Sokolov	15222	490,05	490,05
Tachov	16491	948,61	0,03
Teplice	16600	345,41	344,76
Ústí nad Labem	17487	405,84	405,32
Varnsdorf	17697	88,74	88,52
Žatec	19473	306,08	306,07

Mapa A1 - Vymezení vztahu oblasti povodí ke správnímu členění ČR

A.1.2 Geomorfologické poměry

Orografické členění

Nejvýznamnější je Krušnohorská soustava, která zahrnuje téměř dvě třetiny území. Z významnějších orografických celků k ní patří samotné Krušné hory, České středohoří, Doupovské hory, Slavkovský les, dále chebská, sokolovská a mostecká pánev atd. Tvoří převážnou část dílčího povodí 1-13-00 a podstatnou plochu povodí 1-14-00. Krušnohorské hornatiny a vrchoviny vytvářejí dešťový stín, který značně ovlivňuje klima v oblasti podkrušnohorských pánví. Převážná většina přítoků řeky Ohře pramení právě v této soustavě.

Tab. č. 5 - Příslušnost k orografické soustavě

Povodí	Plocha povodí (%)					
	Orografické soustavy					
	Celkem	Krušnohorská	Česká tabule	Poberounská	Šumavská	Sudetská
	100	66,1	24,0	4,3	0,5	5,1
1-13-00	64	44,1	15,1	4,3	0,5	-
1-14-00	36	22,0	8,9	-	-	5,1

Česká tabule tvoří asi 24 % území povodí Ohře a dolního Labe. Je významnou hydrogeologickou oblastí. Na jejím území se rozkládá východní část povodí 1-13-00 (dolní Ohře od ústí Hasiny po soutok s Labem a oba břehy Labe od soutoku s Vltavou po Lovosice) a značná část povodí 1-14-00 (povodí Ploučnice po ústí Robečského potoka).

Morfologické struktury

Na území povodí Ohře a dolního Labe rozlišujeme čtyři hlavní morfostruktury (strukturně geologický základ zahrnující hominy a starší tektonické vlivy). Nejrozšířenější jsou vrásno-zlomové struktury a hlubinné vyvřeliny, které pokrývají cca 32 % území. Zpevněné mezozoické a tercierní struktury (28 % plochy), spolu se strukturami kvarténními (asi 11 % plochy) mají, zvláště v okrajových částech České tabule, značný hydrogeologický význam (významné zdroje pitné vody). Oblast povodí Ohře a dolního Labe je jediným územím s větším výskytem neovulkanických struktur (téměř 15 % plochy).

Typologické členění

Asi 40 % plochy povodí se vyznačuje větší nebo menší členitostí, zbytek území je poměrně plochý. Rovinná oblast zaujímá především Polabí, dolní Pooohří, chebskou pánev, část Žatecké plošiny a Severočeského hnědouhelného úvalu. Horskou oblast tvoří vyšší polohy Krušných hor, Doupovských vrchů, Českého lesa, Lužických hor a nejvyšší vrcholky Českého středohoří a Smrčín.

Eroze

Na většině území oblasti povodí Ohře a dolního Labe postihuje vodní eroze asi 35 % zemědělské půdy, pouze v některých oblastech (Doupovské vrchy, část území na Lounsku, Bílinsku a Litoměřicku) zasahuje 50 až 75 % zemědělské půdy. Hustota stržové sítě je na celém území nepatrná až střední (do 1km/km²).

Výskyt sesuvů půdy je zde značný. Zasahuje téměř 25 % plochy, intenzivní výskyt je na 8,9 % plochy. Území intenzivně narušená sesuvy jsou především na Žatecku podél toků Ohře, Blšanky, Liboce a Chomutovky, dále v oblasti České tabule a v Českém středohoří.

Větrná eroze je v oblasti povodí Ohře a dolního Labe rovněž poměrně rozsáhlá – ohrožuje přes 40 % území. Postihuje především oblasti severočeské pětipeské hnědouhelné pánve, povodí dolní Ohře, Polabí od soutoku s Vltavou po Litoměřice a v menším rozsahu okolí Doks.

Velmi vážný vliv na tvorbu reliéfu má v této oblasti i činnost člověka, která se projevuje především v oblastech intenzivní povrchové těžby hnědého uhlí, na území Mostecké a Sokolovské pánve. Zde tvářnost krajiny prodělává během jedné lidské generace změny tak markantní, že výsledky přirozené erozivní činnosti se s nimi nedají srovnávat.

[Mapa A2 - Geomorfologické členění](#)

A.1.3 Geologické poměry

Území oblasti povodí Ohře a dolního Labe náleží z geologického tektonického hlediska k Českému masivu. Nejrozšířenějším geologickým předčtvrtohorním podkladem jsou vrásněné sedimenty (křídové útvary, třetihorní usazeniny), které pokrývají 58 % plochy povodí. Metamorfované a vrásněné horniny prekambričské pokrývají téměř 16 % území. Vytvářejí převážnou část krušnohorských hornatin a vrchovin a značnou část Sudetské soustavy. Hlavními horninami, které se v této oblasti vyskytují, jsou ruly, žuly a fylity.

Paleozoické horniny se v povodí nalézají jen v omezené míře, tvoří 3,6 % z celkové plochy území (Mostecko – Teplicko, Litoměřicko – Českolipsko). Preneogenní hlubinné magmatity se s 12,4 % vyskytují zejména na území Karlovarského kraje a ve Šluknovském výběžku.

Oblast Českého středohoří a Doupovských hor je tvořena z velké části neogenními efuzivami (neovulkanity), které se nalézají asi na 10 % celkové plochy povodí. Vyskytují se zde hlavně čedičové vyvěřeliny, foidity, pyroklastika čedičových a trachytických vyvěřelin.

Tab. č. 6 - Předkvarterní geologický podklad

Povodí		Předkvarterní geologický podklad v % plochy					Mezozoické a terciární horniny alpsky vrásněné
		Metamorfované a vrásněné horniny prekambričské	Paleozoické horniny	Preneogenní hlubinné magmatity	Vrásněné sedimenty	Neogenní efusiva	
		15,7	3,6	12,4	58,4	9,9	-
Dílčí povodí	1-13-00	17,9	5,3	13,5	54,7	8,6	-
	1-14-00	11,9	0,4	11,5	65,1	12,1	-

Pro vodní hospodářství jsou významné kvarterní pokryvy jako možný zdroj podzemní vody. Oblast povodí Ohře a dolního Labe má poměrně nepříznivé hydrogeologické podmínky, o čemž svědčí skutečnost, že na téměř 72 % plochy jsou kvarterní pokryvy nepatrných nebo malých mocností. Kvarterní pokryvy větších mocností se vyskytují hlavně v oblasti České tabule (Polabí mezi Vltavou a Ohří, část povodí Ploučnice).

Tab. č. 7 - Kvarterní pokryvy

Povodí		Kvarterní pokryv v % plochy				
		Nepatrných a malých mocností	S mocností do 10 cm	S mocností 10 – 20 cm	S mocností 20 – 40 cm	S mocností nad 40 cm
		71,6	8,4	20,0	-	-
Dílčí povodí	1-13-00	72,0	4,8	23,2	-	-
	1-14-00	71,0	14,8	14,2	-	-

Rozmanitý geologický podklad je doprovázen výskytem značného množství různých druhů nerostných surovin. Největší význam má hnědé uhlí, které se vyskytuje ve velké míře podél celého Krušnohorského pásma. Uhelné sloje se rozkládají na více než 1400 km² v Mostecké, Sokolovské, Chebské a Pětipeské pánvi. Významná jsou naleziště keramických surovin, zvláště na Karlovarsku, u Klášterce nad Ohří a Buškovic. Žáruvzdomé jíly se těží v oblasti chebské pánve. Značnou plochu povodí zaujímají naleziště lomového kamene (kolem 1000 km²). Rovněž oblasti s výskytem štěrkopísků jsou značné, možnosti jejich těžby se však střetávají s vodohospodářským využitím podzemních vod. Ostatní suroviny, jako je železná ruda, barevné kovy a chemické suroviny, se v povodí vyskytují jen sporadicky.

[Mapa A3 - Geologická mapa](#)

A.1.4 Hydrogeologické poměry

Z hydrogeologického mapování vyplývá, že kolem 35 % plochy oblasti povodí Ohře a dolního Labe pokrývají horniny nepropustné, nebo velmi slabě propustné. Jedná se o část krystalinika českého masívu a poměrně rozsáhlé oblasti pokryté terciárními jíly a kvarterními hlínami a sprašemi, které se vyskytují na vnějších stranách kvarterních teras vytvořených písky a štěrky.

Horniny slabě propustné pokrývají kolem 29 % plochy oblasti povodí Ohře a dolního Labe. Jde hlavně o granitoidy, které tvoří část krystalinika a některé další struktury menšího rozsahu a různého geologického stáří.

Zbývající část oblasti (cca 36 % území) má v průměru dobrou až velmi dobrou propustnost geologického podloží.

Podrobnější údaje o hydrogeologických rajónech jsou uvedeny v následující tabulce č. 8.

Tab. č. 8 - Hydrogeologické rajóny

Hydrogeologický rajón	Číslo hydrogeologického rajónu
Chebská pánev	211
Sokolovská pánev	212
Mostecká pánev	213
Křída pravostranných přítoků Labe - v povodí 1-12-03, 1-13-05 a 1-14-03	452
Roudnická křída	453
Oharecká křída	454
Holedeč	455
Křída dolního Labe po Děčín - levý břeh	461
Křída dolního Labe po Děčín - pravý břeh	462
Děčínský Sněžník	463
Křída Horní Ploučnice	464
Křída dolní Ploučnice a Horní Kamenice	465
Křída dolní Kamenice a Křinice	466
Rakovnická pánev - v povodí 1-13-03	513
Krystalinikum západní části Krušných hor a Slavkovského lesa	611
Krystalinikum v mezipovodí Ohře po Kadaň	612
Krystalinikum východní části Krušných hor	613
Krystalinikum a proterozoikum mezipovodí Mže pod Stříbrem - v povodí 1-13-02	622
Krystalinikum Krkonoš a Jizerských hor - v povodí 1-15-01 a 2-04-08	641

Oblast povodí Ohře a dolního Labe je bohatá na naleziště minerálních vod, která počtem druhů a vydatností patří k nejvýznamnějším v republice. Je zde evidováno 10 významných lokalit s 89 většími prameny. Následkem geotektonického vývoje je rozmístění pramenů minerálních vod plošně nerovnoměrné. Největší počet lokalit a pramenů je v krušnohorské vřídelní oblasti (Karlovy Vary, Františkovy Lázně, Mariánské lázně, Jáchymov, Teplice, Kynžvart, Konstantinovy Lázně, Kyselka, Teplá).

A.1.5 Hydrologické poměry

Páteřním tokem této oblasti povodí je Labe od soutoku s Vltavou po hranice ČR a jeho přítok Ohře. Dalšími významnými přítoky Labe jsou Bílina, Ploučnice a Kamenice.

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe je celkem 24 vodních nádrží ve správě státního podniku Povodí Ohře, největší objem má vodní nádrž Nechranice ležící na Ohři.

Popis hlavních vodních toků

Labe pramení na Labské Louce v Krkonoších ve výšce 1384 m.n.m.. Do oblasti povodí Ohře a dolního Labe patří od soutoku s Vltavou u Mělníka v nadmořské výšce 155 m n. m.. Naše státní území opouští u Hřenska v 115 m.n.m. a ústí do Severního moře u Hamburku. Celková délka toku je 1154 km, délka v oblasti povodí Ohře a dolního Labe činí 110,3 km. V této oblasti povodí se na toku nenalézají žádné vodní nádrže. Významnými levostrannými přítoky jsou Ohře a Bílina, pravostrannými Ploučnice a Kamenice.

Ohře pramení u Wiesenstadtu (SRN) na svazích Schneebergu ve výšce 752 m.n.m.. Ústí zleva do Labe u Litoměřic v 143 m n.m., celková délka toku je 300,2 km. Délka toku v oblasti povodí Ohře a dolního Labe činí 253,6 km. Na toku se nachází nádrž Skalka a jedna z největších nádrží ČR Nechranice. Významnými levostrannými přítoky jsou Libocký potok, Svatava, Bystřice a Chomutovka, pravostrannými Teplá a Blšanka.

Libocký potok pramení u Sněžné ve výšce 675 m n.m., ústí zleva do Ohře u Liboce ve 415 m n.m., délka toku je 30,2 km. Na toku byla vybudována vodní nádrž Horka.

Teplá pramení u Mariánských Lázní ve výšce 784 m n.m., ústí zprava do Ohře v Karlových Varech v 370 m n.m., délka toku je 64,2 km. Na toku leží vodní nádrž Březová a vodní nádrž Podhora.

Bílina pramení v Klínovecké hornatině ve výšce 785 m n.m. a ústí zprava do Labe ve výšce 132 m n.m. Délka toku je 79,7 km, jsou zde vybudovány dvě vodní nádrže – Jirkov a Újezd.

Ploučnice pramení na jz. svahu Ještědu ve výšce 654 m n.m. a ústí zprava do Labe v Děčíně v nadmořské výšce 122 m n.m. Délka toku je 89,3 km a nachází se na ní vodní nádrž Stráž pod Ralskem.

Kamenice pramení na jz. svahu Jelení skály v Lužických horách ve výšce 595 m n.m. a ústí zprava do Labe v Hřensku v nadmořské výšce 116 m n.m. Délka toku je 35,6 km.

[Mapa A4 - Říční síť páteřních toků povodí 3.řádu](#)

Základní hydrologické údaje

Základní hydrologické údaje N-letých průtoků jsou sestaveny z evidenčních listů hlásných profilů kategorie A a B (ČHMÚ). V oblasti povodí Ohře a dolního Labe se jedná o 39 profilů. Ve 34 profilech jsou uvedeny m-denní průtoky.

[Tabulka A1 – Základní hydrologické údaje](#)

A.1.6 Pedologické poměry

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe rozeznáváme 6 různých půdních typů. Černozemní půdy se vyskytují téměř na 10 % území, převážně v dolním Poohří a labské údolní nivě, kde lemují nivní půdy podél Ohře a Labe. V menší míře se objevují též v oblasti Mostecké pánve. Hnědozemě doprovázejí černozemní půdy a tvoří 20 % celkové plochy povodí. Nejrozšířenějším půdním typem jsou podzoly, které pokrývají 54 % plochy. Vyskytují se v nižších polohách Krušných hor, v horním Poohří, na území Slavkovského lesa, Českého středohoří, Lužických hor, v povodí Ploučnice a Kamenice. Půdy horských poloh jsou horské podzoly a zaujímají nejvyšší polohy hornatin. Jejich zastoupení v této oblasti tvoří asi 10 % z celkové plochy.

Tab. č. 9 - Půdní typy

Povodí	černozemě	hnědozemě	podzoly	nivní půdy	rendziny	půdy horských poloh	půdy solné
1-13-00	13,8	21,2	46,0	7,3	1,4	10,3	-
1-14-00	5,1	18,9	68,4	1,5	-	9,3	-
1-15-00	9,5	20,3	54,2	5,2	0,9	9,9	-

Z hlediska obsahu jílnatých částic a štěrku zde převažují půdy hlinité (31 %), především v dolním Poohří, podél Labské údolní nivy, na území České tabule a v Mostecké pánvi. V menší míře jsou zastoupeny těžší půdy jílovité a jíly (20 %) podél horního toku Ohře, na Chomutovsku a Lounsku a jílovitohlinité (14 %) v údolních nivách dolní Ohře a Labe, na území Doupovských hor a Českého středohoří. Půdy hlinitopísčité a písčitohlinité (celkem 18 % plochy) se vyskytují v některých polohách Krušných hor, na území Slavkovského lesa a ve Šluknovském výběžku. Kamenité půdy (15 %) najdeme v okrajových částech Krušných hor a v nejvyšších partiích Slavkovského lesa.

Z pohledu minerálního složení převládají v tomto povodí půdy bohaté až velmi bohaté.

Mapa A5 - Půdní typy

A.1.7 Lesní poměry

Výchozím materiálem byla data čerpaná z Oblastních plánů rozvoje lesů (OPRL1997 – 2002) zpracovaná Ústavem pro hospodářskou úpravu lesa Brandýs nad Labem (ÚHÚL). Pro analýzy stupně přirozenosti lesních porostů pak byly použity nezbytné podklady z lesních hospodářských plánů zpracované pro lesy v oblasti povodí. Dostupnost těchto dat tvoří 74,6 % lesů, tj. bez VLS Velichov.

Lesnatost povodí je s 37,1 % plochy lesa nad celostátním průměrem. Prostorově je však fragmentace lesů extrémně nevyrovnaná, souvislé lesní komplexy Krušných hor, Slavkovského lesa a oblasti Doupovských hor ostře kontrastují s mnohem nižší lesnatostí v pánvích a luhu Polabí.

a) ekosystémová analýza potenciální přirozené vegetace:

Pro rozbor růstových podmínek byly stanoveny lesní vegetační stupně (LVS) a ekologické řady.

Dle typologického systému ÚHÚL mají v zájmovém území nejvyšší zastoupení 3. a 5. vegetační stupeň, významný podíl mají dále i 2., 6. a 7. LVS. Oblast povodí zahrnuje téměř 30 % plochy horských a podhorských lesů na straně jedné a téměř 40 % plochy lesů nížin a pahorkatin na straně druhé. Bučiny a jedlové bučiny zabírají třetinu plochy.

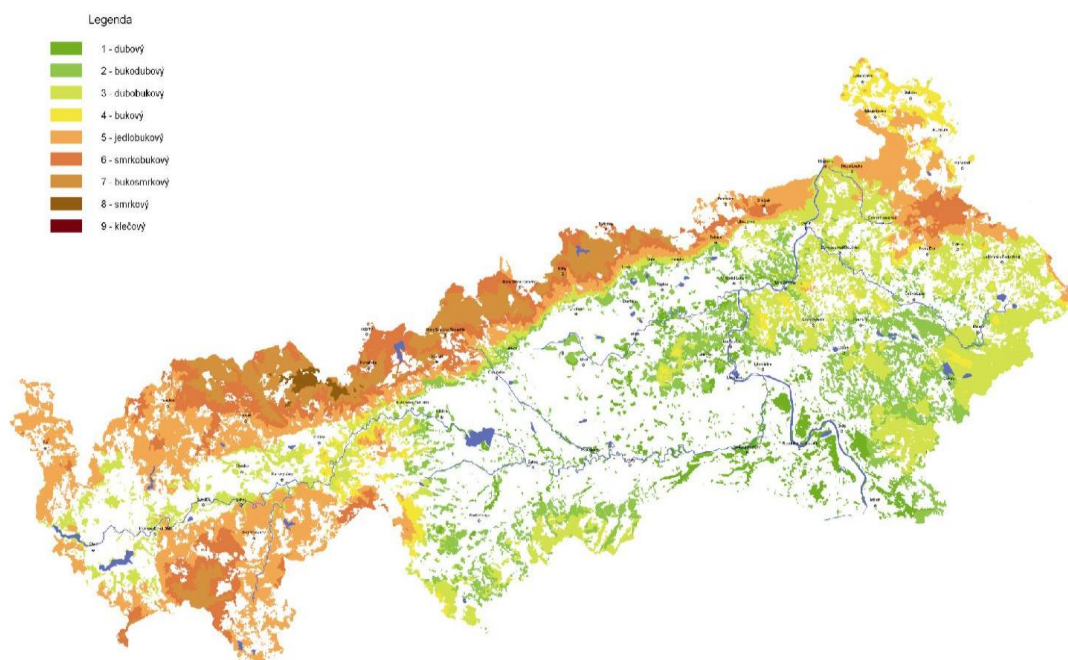
Z hlediska ekologických řad je na zájmovém území majoritní kyselá ekologická řada s 50,8 %, následuje řada živná s téměř 25 %. Téměř 15 % zastoupení vykazují řady vodou ovlivněné. Významné je také téměř 6 % zastoupení borů.

Tab. č. 10 – Lesní vegetační stupně

LVS		%
1	dubový	3,6
2	buko-dubový	10,5
3	dubo-bukový	25,5
4	bukový	4,6
5	jedlobukový	27,8
6	smrko-bukový	14,8
7	buko-smrkový	12,4
8	smrkový	0,8

Tab. č. 11 – Ekologické řady

řada	%
bory	5,8
extrémní	0,8
javorová	3,5
kyselá	50,8
živná	24,8
lužní	1,6
oglejená	6,9
podmáčená	4,2
rašelinná	1,6

Obr. č. 2 – Lesní vegetační stupně (LVS)

b) analýza struktury lesních porostů – rozbor druhové a věkové skladby

Procentuální zastoupení jednotlivých druhů dřevin a srovnání současné, přirozené a polyfunkční skladby lesa vyjadřuje tab. č. 12

Tab. č. 12 - Srovnání současné, přirozené a polyfunkční druhové skladby

Zastoupení (%)	borovice	jedle	modřín	smrk	ost.jehl.	buk	dub	bříza	ost.list.
současná	15,8	0,7	5,3	44,4	0,9	5,5	6,2	8,6	3,6
přirozená	4,1	12,0		25,0	1,9	40,0	12,0	1,0	4,0
polyfunkční	12,5	5,0	1,5	45,0	1,0	22,0	8,0	1,0	4,0

Na zájmovém území v současnosti převládá smrk s podílem 44,4 %, významný je téměř 16 % podíl borovice a smrku pichlavého s 3,3 % na bývalých imisních holinách. U listnáčů má největší zastoupení dub s 6,2 % a buk s 5,5 %. Významný je rovněž podíl náhradních porostů tvořených břízou (8,6 %) a jeřábem (1,2 %).

Celkově se jehličnany podílí 70,4 % a listnáče 29,6 % na rozloze lesních porostů.

Značné rozdíly jsou mezi přirozenou a současnou druhovou skladbou ve prospěch jehličnanů, resp. zastoupením smrku a borovice. Navržená polyfunkční skladba představuje majoritní zastoupení podílu dřevin přirozené druhové skladby v lesních porostech.

Rozložení věkových stupňů (VS) je nevyrovnané. Téměř dvojnásobný je rozdíl mezi 2. (11,9 %) a 5. (6,7 %) či 6. (5,9 %) VS. Nad normálem je ještě plocha 7. věkového stupně. Normální rozložení by se mělo pohybovat kolem 8 % plochy na věkový stupeň

Z provedených analýz vyplývá, že druhová skladba povodí je ve vztahu k potenciálu přírodní vegetace velmi nepříznivá. Tento ukazatel v podstatě vypovídá o nízké ekologické stabilitě lesních porostů a následném podmíněném plnění funkcí lesa.

c) stupeň přirozenosti lesních porostů

Stupeň přirozenosti porostů je základním ukazatelem pro vyjádření potenciálních schopností lesních porostů ovlivňovat hydrickou a půdoochrannou funkci. Vychází se s předpokladu, že lesní porosty (nejvyšší forma vegetace – klimax) na úrovni potenciální přírodní vegetace mají tento potenciál nejvyšší, a naopak čím více se od ní vzdalují, tím je nižší.

Vyhodnocení zastoupení stupňů přirozenosti lesních porostů (porovnání stávající druhové skladby ke skladbě na úrovni potenciální přírodní vegetace) v oblasti povodí Ohře a dolního Labe znázorňuje tab. č. 13:

Tab. č. 13 – Stupně přirozenosti lesních porostů

stupeň	index přirozenosti	klasifikace druhové skladby	%
0	≤0	introdukce a druhově nevhodné	6,4
1	1 - 10	převážně druhově nevhodné	15,4
2	11- 30	spíše druhově nevhodné	34,1
3	31 - 50	kulturní - druhově vhodná	15,8
4	51 - 70	spíše přirozená	8,1
5	71 - 90	přirozená blízká	17,5
6	≥91	přirozená	2,7

Převládají porosty druhově nevhodné (55,9 %) a kulturní (15,8 %), pouze zbývajících 28,3 % lesa je plně polyfunkční. Z provedených analýz vyplývá, že druhová skladba povodí je ve vztahu k potenciálu přírodní vegetace velmi nepříznivá. Tento ukazatel v podstatě vypovídá o nízké ekologické stabilitě lesních porostů a následným podmíněným plněním funkcí lesa.

Rozdíly mezi přirozenou a současnou druhovou skladbou ohrožují plnění funkcí lesa, především funkci hydrickou a půdoochrannou. Vzhledem k nízkému stupni přirozenosti jsou lesní porosty nejvíce ohrožovány zvěří (okus, ohryz a loupání), imisemi a klimatickými jevy.

Potenciální odolnost půd v povodí je sice vysoká, ale reálná odolnost vzhledem ke stavu lesních porostů je spíše jen průměrná.

d) stav poškození lesních porostů

Pro plnění funkcí lesa je limitující zdravotní stav, který se zároveň podílí na stupni ekologické stability lesů. Ta, vzhledem k nepříznivému stupni přirozenosti, je na nízké až průměrné úrovni. Konkrétně to znamená značné ohrožení lesních porostů kalamitami. Nezanedbatelný je též vysoký podíl náhradních porostů na bývalých imisních holinách.

Tab. č. 14 – Kvantifikace poškození větrem a zvěří

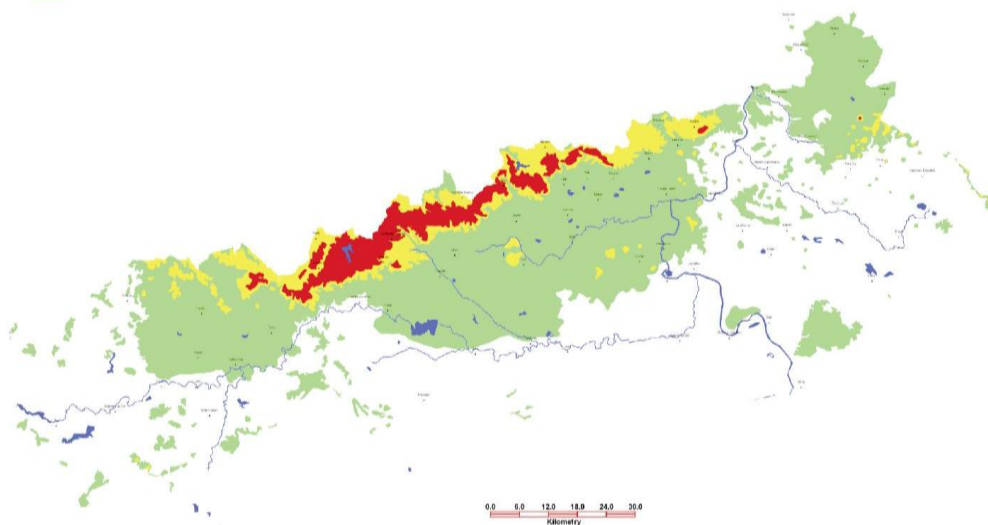
		ha	%
větrné polomy	plošné	16909,43	6,4
	rozptýlené	381,78	0,1
	celkem	17291,21	6,5
poškození zvěří	plošné	30489,37	11,6
	rozptýlené	1736,36	0,7
	celkem	32225,72	12,3

Vážným problémem je poškození lesních porostů zvěří (okus, ohryz a loupání). Stav 12,3 % poškozené plochy výrazně negativně ovlivňuje ekologickou stabilitu lesa.

Tab. č. 15 - Kvantifikace poškození imisemi

Pásma poškození	celkem ha	%
A- životnost smrku méně než 20let	268,90	0,1
B- životnost smrku 20-40 let	1176,99	0,4
C-životnost smrku 40-60 let	82043,13	31,2
Celkový součet	83489,02	31,7

Téměř 1/3 plochy povodí pod vlivem imisí je koncentrována do horských poloh, včetně extrémního stupně A se zastoupením 0,1 %. Tento stav výrazně negativně ovlivňuje ekologickou stabilitu lesů.

Obr. č. 3 - Pásma ohrožení imisemi

Závěr:

Pro plnění funkcí lesa je limitující stupeň ekologické stability lesních ekosystémů. Na základě analýz stupně přirozenosti, věkové struktury a zdravotního stavu porostů není tento stav příznivý a lze konstatovat, že schopnost porostů vyrovnat se s extrémními situacemi je nízká.

A.1.8 Klimatické poměry

Teplotní poměry

Oblast povodí Ohře a dolního Labe se stejně jako celá Česká republika nachází v mírném klimatickém pásu severní polokoule s pravidelným střídáním čtyř ročních období. S tím souvisí i poměrně pravidelný sezónní cyklus teplot a srážek. Mimo těchto sezónních výkyvů jsou krátkodobé změny počasí způsobovány častými přechody atmosférických front, které od sebe oddělují teplejší a studenější vzduchové masy a jsou většinou doprovázeny srážkami.

Převládá zde střídání poměrně mírných zim a letních období. Nejvyšší průměrné lednové teploty jsou v oblasti polabské tabule -1°C a v severní části podkrušnohorských pánví -2°C . Nejnižší průměrné lednové teploty jsou v nejvyšších polohách Krušných hor -6°C . Nejvyšší červencové teploty jsou v nejnižších polohách Krušných hor do 20°C (dolní Poohří, Polabí, mostecká pánev), nejnižší na hřebenech Krušných hor a v nejvyšších polohách Českého středohoří (do 14°C).

Srážkové poměry

Průměrný roční úhrn srážek na území ČR je 661 mm. Jeho rozdělení v průběhu roku má spíše kontinentální charakter. Nejvyšší měsíční úhrny srážek připadají na květen až srpen, nejméně srážek je v únoru až březnu. V letních měsících se často vyskytují krátkodobé extrémní srážky bouřkového charakteru, které zasahují poměrně malá území. Dlouhodobý úhrn srážek obecně stoupá se zvětšující se nadmořskou výškou, významně se však projevují orografické vlivy terénu.

Srážkové poměry v oblasti povodí Ohře a dolního Labe jsou obdobně jako teplotní poměry značně ovlivněny orografickým členěním a zejména nadmořskými výškami, proto je rozdělení srážek v oblasti povodí místně velmi nerovnoměrné. Dlouhodobý průměrný roční úhrn srážek v této oblasti povodí (657 mm) je přibližně v úrovni průměrného úhrnu ČR, ale skutečné úhrny kolísají ve velmi významném rozmezí jak v průběhu roku, tak v delším časovém období. Tato skutečnost významně ovlivňuje zabezpečení ročních odtoků a současně i riziko vzniku extrémních povodňových stavů.

Nejnižší srážky v této oblasti (i na území celé ČR) jsou na Žatecku (dešťový stín Krušných a Doupovských hor), kde dlouhodobý průměr činí kolem 400 – 500 mm, nejvyšší jsou v oblasti Klínovce v Krušných horách – více než 1000 mm. Více než 16 % z celkové plochy povodí má průměrný roční srážkový úhrn menší než 500 mm, většina území (kolem 61 %) má roční srážkový úhrn v rozmezí 500 – 700 mm.

Průměrné měsíční teploty vzduchu a úhrn srážek v referenčních letech 2001 až 2005 pro vybrané meteorologické stanice v této oblasti povodí jsou uvedeny v tabulce č.16.

Tab. č. 16 – Teplotní a srážkové poměry

měsíc	Doksany					Cheb					Milešovka				
	2001	2002	2003	2004	2005	2001	2002	2003	2004	2005	2001	2002	2003	2004	2005
Průměrná teplota vzduchu (°C)															
1	-0,8	0,4	-0,7	-2,9	2,1	-1,2	-1,1	-2,2	-2,7	0,3	-3,6	-1,4	-4,5	-5,3	-2,3
2	0,6	4,2	-2,5	3,4	-1,2	0,5	4	-4,5	1,4	-3,2	-1,5	1,1	-4,9	-1,5	-5,7
3	4,2	4,8	5,1	4,6	3,1	2,9	4,4	4	2,7	2	0,5	2,1	2,5	0,7	-0,2
4	8,3	8,8	9,4	11	10,8	5,3	7,2	6,8	8,1	8,5	4,4	5	5,2	6,8	7,4
5	15,6	16,1	16,4	13,3	14,6	13,6	13,4	14,1	10,9	12,6	11,7	12,5	12,4	8,6	10,7
6	15,6	18,1	20,7	17,4	17,7	13	17,3	19,1	15,4	16,2	11,4	15	17,1	13,1	13,4
7	19,2	19,8	19,5	19,2	19,9	16,3	17,8	17,8	16,7	17,6	15,8	15,8	16,2	14,7	15,8
8	19,9	20,5	21,5	20,2	17,6	17,2	17,8	19,8	17,2	15,5	16,2	16,7	18,7	16,3	13,5
9	12,8	13,8	14,5	14,7	15,3	11,6	11,9	13	12,4	13,8	8,6	9,5	12,1	11,3	12,6
10	11,9	8,7	6,3	9,6	9,8	12,3	7,5	4,6	8,8	9,5	9,8	3,8	2,2	7,1	7,6
11	3	5,1	5,2	5	3,1	2,8	4,3	4,3	3,6	2,9	-0,1	1,8	2,7	0,9	-0,1
12	-1,1	-1,4	0,4	1,1	0,3	-1,1	-1,4	0	-1,2	-0,6	-5,2	-5,3	-2,2	-2,2	-3
roční	9,1	9,9	9,65	9,7	9,4	7,8	8,6	8,1	7,8	7,9	5,7	6,38	6,46	5,9	5,8
Srážkový úhrn (mm)															
1	34,6	14,7	17,1	61,2	31	43,9	22,2	55,1	58,4	53	38,1	18,4	24,4	64,9	34,4
2	24,5	38,4	4,7	17,6	25,6	24	79,3	8	19,1	48,6	32,7	46,8	13,1	22,3	48,1
3	57,5	12,3	3,5	7,5	4,4	110,9	49,5	11,8	17,6	18,4	57,5	18,9	8	19,4	9,8
4	50,5	29,6	14,5	10	13,9	40,7	19,3	30,4	21,7	33,1	50,9	35,4	22,9	14,7	21,5
5	53,8	51,8	48,8	39,7	56,5	27,9	45,4	74	63,9	48,9	86,1	37,1	45,2	73,1	80,1
6	61,5	86,8	40,7	47,7	38,2	50,1	76	46,3	54,2	99,2	49,5	85,3	39,1	49,2	66,9
7	99,4	104,2	79,6	43,9	103,3	104,2	52,6	59,6	117,3	94,3	72,9	68,5	95,9	69,2	140,8
8	110,6	105,7	7,1	55,1	62,8	29,8	128,2	25,7	59	149,2	63,6	124,8	6,5	41,7	91,5
9	78,7	39,8	20,7	24,1	35,5	77,4	68,9	44,3	61,8	37,2	89,4	36,3	20,5	26,4	34,1
10	19,9	49,1	13,2	22,6	13,1	35,8	86,4	47,4	44,5	24,6	27,8	60,8	28,1	35,4	16,7
11	37,5	72,6	5,4	42	11,5	56,4	108,6	10,4	63,5	26,3	45,7	99,6	8,3	64,1	25,2
12	40,3	49,9	18,4	14,7	32,8	50,5	42,4	27,8	33,7	45,8	45,6	51,3	18	27,3	37,8
roční	668,8	654,9	273,7	386,1	428,6	651,6	778,8	440,8	614,7	678,6	659,8	683,2	330	507,7	606,9

Většina území patří k mírně teplé klimatické oblasti (téměř 82 % plochy), do chladné oblasti spadá asi 12 % území, zbývajících 6 % patří k oblasti teplé.

A.1.9 Sídelní struktura

Trvalé osídlení je možné sledovat od paleolitu (starší doby kamenné). Osídlení bylo po značnou dobu prostorově nesouvislé. Obyvatelstvo se soustřeďovalo hlavně v nižších nadmořských výškách, podél toků velkých řek, kde nacházelo příznivější podmínky a kudy vedly hlavní dopravní cesty. Od 12. století zde probíhala kolonizace domácím obyvatelstvem. Setkávali se zde odpradáva Slovany a Germány. Území původně osídlené Slovany bylo od 12. století, z vůle panovníka, kolonizováno německým obyvatelstvem. V celém kraji převažovali německy mluvící obyvatelé a oblast patřila do území nazývaného Sudety. Po druhé světové válce bylo obyvatelstvo vystěhováváno a zdejší krajina se vylidnila. Postupně pak přicházeli dosídlenci z vnitrozemí. Dnes žije nejvíce obyvatel v Sokolovské a Chebské pánvi. Přes vysokou porodnost byl přírůstek do poloviny 18. století velmi nízký (díky chorobám, četným válkám a neúrodě). V průběhu 19. století se počet obyvatel v souvislosti se změnami v zemědělství a zlepšení hygienické situace téměř zdvojnásobil. Během 20. století byl populační vývoj značně nerovnoměrný a vývoj počtu obyvatel byl značně ovlivněn světovými válkami. Od počátku osmdesátých let nastává období nízké natality i mortality, charakterizované malým přirozeným úbytkem obyvatel. Podle sčítání obyvatel z roku 2001 žilo na území ČR 10,29 milionu obyvatel.

Tab. č. 17 – Počty obcí v oblasti povodí podle krajů

Kraj	Počet obcí celkem	< 500	500 - 999	1 000 - 1 999	2 000 - 4 999	5 000 - 9 999	10 000 a více
Karlovarský	121	61	23	14	10	6	7
Ústecký	353	199	68	39	20	10	17
Plzeňský	5	3	0	2	0	0	0
Liberecký	69	33	19	6	5	3	3
Středočeský	68	40	20	6	1	0	1
Celkem	616	336	130	67	36	19	28

Tab. č. 18 - Počty obyvatel v oblasti povodí podle krajů

Kraj	Obyvatelstvo celkem	< 500	500 - 999	1 000 - 1 999	2 000 - 4 999	5 000 - 9 999	10 000 a více
Karlovarský	293 348	15 728	15 615	20 850	29 828	37 748	173 579
Ústecký	824 389	50 297	46 088	54 670	58 348	67 681	547 305
Plzeňský	3 283	276	0	3007	0	0	0
Liberecký	214 822	6 911	12 351	8 022	16 112	18 674	152 752
Středočeský	57 042	9 379	15 367	7 935	4 736	0	19 625
Celkem	1 392 884	82 591	89 421	94 484	109 024	124 103	893 261

Tab. č. 19 – Počty obcí v oblasti povodí podle ORP

Název ORP	Kraj	Počet obcí celkem	Počet obcí s počtem obyvatel k 1.1.2006					
			do 499	500 - 999	1 000 - 1 999	2 000 - 4 999	5 000 - 9 999	10 000 a více
Aš	Karlovarský	5	2	0	1	1	0	1
Cheb	Karlovarský	21	12	3	3	1	1	1
Karlovy Vary	Karlovarský	29	15	9	2	1	1	1
Kraslice	Karlovarský	8	5	0	1	1	1	0
Mariánské Lázně	Karlovarský	4	2	0	1	1	0	0
Ostrov	Karlovarský	14	4	4	4	1	0	1
Sokolov	Karlovarský	30	10	7	5	3	3	2
Česká Lípa	Liberecký	40	20	11	4	2	2	1
Liberec	Liberecký	13	5	4	1	1	1	1
Nový Bor	Liberecký	16	8	4	1	2	0	1

Název ORP	Kraj	Počet obcí celkem	Počet obcí s počtem obyvatel k 1.1.2006					
			do 499	500 - 999	1 000 - 1 999	2 000 - 4 999	5 000 - 9 999	10 000 a více
Kralovice	Plzeňský	3	3	0	0	0	0	0
Tachov	Plzeňský	1	0	0	1	0	0	0
Kralupy nad Vltavou	Středočeský	1	0	1	0	0	0	0
Mělník	Středočeský	25	15	7	3	0	0	0
Mladá Boleslav	Středočeský	2	1	0	0	1	0	0
Rakovník	Středočeský	11	10	0	1	0	0	0
Slaný	Středočeský	7	4	3	0	0	0	0
Bílina	Ústecký	8	2	4	1	0	0	1
Děčín	Ústecký	34	21	8	1	1	2	1
Chomutov	Ústecký	25	15	5	3	0	0	2
Kadaň	Ústecký	19	10	3	3	1	0	2
Litoměřice	Ústecký	40	25	4	6	3	1	1
Litvínov	Ústecký	11	6	1	0	3	0	1
Louny	Ústecký	38	24	8	3	1	1	1
Lovosice	Ústecký	32	21	7	2	1	1	0
Most	Ústecký	15	11	0	1	2	0	1
Podbořany	Ústecký	11	3	4	2	1	1	0
Roudnice nad Labem	Ústecký	33	21	8	2	1	0	1
Rumburk	Ústecký	12	2	1	4	3	1	1
Teplice	Ústecký	26	8	7	2	4	3	2
Ústí nad Labem	Ústecký	23	8	7	2	4	1	1
Varnsdorf	Ústecký	6	0	3	2	0	0	1
Žatec	Ústecký	18	9	7	1	0	0	1
Celkem		581	302	130	63	40	20	26

Tab. č. 20 – Hustota zalidnění podle ORP

Název ORP	Kraj	Obyvatelstvo celkem	Počet obyvatel k 1.1.2006						Plocha v km ²	Hustota zalidnění - počet ob./ km ²
			do 499	500 - 999	1 000 - 1 999	2 000 - 4 999	5 000 - 9 999	10 000 a více		
Aš	Karlovarský	17 268	556	0	1 616	2 256	0	12 840	143,782	120,1
Cheb	Karlovarský	51 158	2 661	1 827	5 046	2 487	5 456	33 681	496,804	103,0
Karlovy Vary	Karlovarský	76 104	4 067	5 731	2 939	3 995	8 479	50 893	408,147	186,5
Kraslice	Karlovarský	14 141	1 593	0	1 907	3 437	7 204	0	264,595	53,4
Mariánské Lázně	Karlovarský	5 147	521	0	1 631	2 995	0	0	198,010	26,0
Ostrov	Karlovarský	29 330	1 190	2 455	5 377	3 197	0	17 111	318,037	92,2
Sokolov	Karlovarský	79 238	3 011	5 298	7 114	8 649	16 154	39 012	489,055	162,0
Česká Lípa	Liberecký	76 352	4 619	7 614	6 910	6 875	11 845	38 489	859,534	88,8
Liberec	Liberecký	6 835	642	1 447	1 018	3 728	0	0	162,975	41,9
Nový Bor	Liberecký	26 069	1 732	2 380	1 312	8 453	0	12 192	200,971	129,7
Kralovice	Plzeňský	222	222	0	0	0	0	0	27,945	7,9
Kralupy nad Vlt.	Středočeský	573	0	573	0	0	0	0	10,973	52,2

Název ORP	Kraj	Obyvatelstvo celkem	Počet obyvatel k 1.1.2006						Plocha v km ²	Hustota zalidnění - počet ob./ km ²
			do 499	500 - 999	1 000 - 1 999	2 000 - 4 999	5 000 - 9 999	10 000 a více		
Mělník	Středočeský	12 831	3 752	5 614	3 465	0	0	0	274,330	46,8
Rakovník	Středočeský	3 482	1 849	0	1 633	0	0	0	108,631	32,1
Bílina	Ústecký	20 553	438	3 184	1 262	0	0	15 669	123,649	166,2
Děčín	Ústecký	79 309	6 415	5 118	1 093	4 031	10 777	51 875	553,908	143,2
Chomutov	Ústecký	81 251	3 555	3 222	3 354	0	0	71 120	478,714	169,7
Kadaň	Ústecký	43 980	1 975	1 833	3 511	3 261	0	33 400	449,334	97,9
Litoměřice	Ústecký	57 573	5 836	2 372	8 119	8 193	9 144	23 909	470,425	122,4
Litvínov	Ústecký	40 203	1 667	787	0	10 693	0	27 056	236,017	170,3
Louny	Ústecký	42 212	6 586	5 578	4 090	2 115	5 002	18 841	429,292	98,3
Lovosice	Ústecký	26 631	5 629	5 227	3 097	3 469	9 209	0	250,925	106,1
Most	Ústecký	76 633	2 994	0	1 168	4 666	0	67 805	231,013	331,7
Podbořany	Ústecký	15 837	839	2 833	3 456	2 411	6 298	0	329,359	48,1
Roudnice nad L.	Ústecký	30 644	7 004	5 917	2 794	2 006	0	12 923	300,272	102,1
Rumburk	Ústecký	34 182	427	647	6 196	10 018	5 713	11 181	266,298	128,4
Teplice	Ústecký	107 046	2 422	5 843	2 906	9 369	21 602	64 904	345,646	309,7
Ústí nad Labem	Ústecký	118 633	2 445	4 986	2 989	9 680	4 235	94 298	393,135	301,8
Varnsdorf	Ústecký	20 599	0	2 083	2 730	0	0	15 786	88,899	231,7
Žatec	Ústecký	27 268	2 369	4 340	1 042	0	0	19 517	307,295	88,7
Oblast povodí		1 221 304	77 016	86 909	87 775	115 984	121 118	732 502	9 217,971	132,5

V tabulce nejsou uvedeny ORP Mladá Boleslav, Slaný a Tachov – obce v nich zasahují do oblasti povodí pouze neobydlenými částmi. Rovněž není zahrnuto město Liberec, jež náleží do oblasti povodí jen nepatrnou částí kolem Ještědu.

Mapa A6 - Hustota osídlení podle ORP

A.1.10 Hospodářské poměry

Významné průmyslové podniky

Území povodí Ohře a dolního Labe se vyznačuje značnou rozdílností jak z hlediska přírodních podmínek, tak i z hlediska hospodářské struktury, hustoty osídlení a stavu životního prostředí. Hospodářský význam oblasti je historicky dán značným nerostným bohatstvím, zejména rozsáhlými ložisky hnědého uhlí, uloženými nízko pod povrchem. Hnědouhelná pánev se rozkládá pod svahy Krušných hor, táhne se od Ústí nad Labem až po Kadaň. Z dalších důležitých surovin, těžících se v oblasti, jsou významná ložiska kvalitních sklářských a slévárenských písků, jílu a stavebního kamene, menší ložiska kovových rud a zbytků smolince, rozhodující jsou zejména zdroje minerálních a léčivých vod.

Území lze vymezit několika oblastmi, které se od sebe významně odlišují. Je to oblast s vysoce rozvinutou průmyslovou výrobou, která je soustředěna především v Podkrušnohoří (okresy Chomutov, Most, Teplice částečně Ústí nad Labem a Sokolov). Z odvětví má významné postavení energetika, těžba uhlí, strojírenství, chemický a sklářský průmysl. Nejvýznamnějšími podniky v oblasti povodí Ohře a dolního Labe jsou Česká rafinářská a.s. v Litvínově, Chemopetrol a.s. Litvínov, Spolek pro chemickou a hutní výrobu a.s. Ústí nad Labem, Setuza a.s. Ústí nad Labem, Lovochemie a.s. Lovosice, elektrárny Pruněřov, Ledvice, Tušimice, Mělník, Lafarge Cement a.s. Čížkovice, Mondi Packaging Paper Štětí a.s., Velveta a.s. Varnsdorf a Avirunion a.s. Dubí.

Výhledově se připravuje výstavba nového bloku u tepelné elektrárny Ledvice o výkonu 660 MW.

Zemědělství

V ČR se hospodáří na přibližně 4 264 tis. ha zemědělské půdy, z toho v oblasti povodí Ohře a dolního Labe 477 tis. ha. Na jednoho obyvatele republiky připadá 0,42 ha zemědělské půdy, z toho 0,30 ha půdy orné, což je

přibližně evropský průměr. Více než třetinu půdního fondu ČR tvoří lesní pozemky. Od roku 1995 ubylo 15 tis. ha zemědělské půdy, oproti tomu výměra lesní půdy vzrostla o 16 tis. ha.

Zatímco výměra orné půdy v posledních deseti letech trvale klesá, výměra pozemků evidovaných v katastru nemovitostí jako trvalé travní porosty se naopak zvyšuje. Polovina zemědělského půdního fondu se nachází v oblastech méně příznivých pro hospodaření.

České a moravské zemědělství lze charakterizovat velkou roztržitostí vlastnictví půdy a velkým podílem najaté půdy (90 %) od velkého počtu pronajimatelů. Velikostní struktura podniků se výrazně liší od struktury podniků ve většině členských zemích Evropské unie. Podniky s více než 50 ha zemědělské půdy totiž zauímají 92,2 % z celkové výměry obhospodařované zemědělské půdy.

Z hlediska vodního hospodářství je významná pro bilanční hodnocení především existence závlah a odvodnění (viz kap. D.1.3. a D.1.4.) a pro hodnocení jakosti vod používání průmyslových hnojiv a agrochemikálií.

Tab. č. 21 – Využití zemědělské půdy

Třída dle CORINE	plocha (ha)
Nezavlažovaná orná půda	242816
Vinice	523
Sady, chmelnice a zahradní plantáže	10242
Louky a pastviny	117028
Směsice polí, luk a trvalých plodin	6090
Zemědělské oblasti s přirozenou vegetací	100367

Dopravní infrastruktura

Celá zájmová oblast má důležitou dopravní polohu danou vazbou na Evropskou unii. Teplickým a Litoměřickým okresem prochází významná mezinárodní silniční trasa E 55 spojující sever a jih Evropy, která u Lovosic přechází v dálnici D 8. Významná je také spojnice ze Spolkové republiky Německo přes Chomutov a Louny do Prahy (7) a v jižní části spojnice Karlových Varů s Plzní (E49) a Prahou (E48), která dále pokračuje na Cheb a do Německa a je v současné době nahrazována (ve výstavbě) rychlostní komunikací R6 (není map. podklad v GIS). Další významný silniční tah pak směřuje z Karlovarského kraje podél Krušných hor až do severní části Libereckého kraje (E442).

Silniční síť lze charakterizovat jako nerovnoměrnou. V horských oblastech je silniční síť poměrně řídká a není zabezpečena doprava po hřebenech Krušných hor, motoristé často musí sjíždět do údolí a poté znovu vyjždět na vrchol. Důsledkem toho jsou zbytečné exhalace i vyšší spotřeba pohonných hmot.

Na území oblasti povodí Ohře a dolního Labe se nachází 3 ze 4 železničních koridorů vyskytujících se v České republice, koridor 1, 3 a 4. 1. koridor vede z Německé spolkové republiky přes Prahu do Rakouska a na Slovensko, 3. koridor směřuje od západu k východu z Německé spolkové republiky přes Českou republiku do Polska a 4. koridor směřuje z Německé spolkové republiky na jih přes Českou republiku a následně do Rakouska.

Řeka Labe je nejdůležitější vodní cestou v České republice a umožňuje lodní přepravu do Hamburku, přístavu v Severním moři.

Na území oblasti povodí Ohře a dolního Labe se nalézá 11 silničních celních přechodů, 3 železniční, 1 říční a mnoho nově zbudovaných přechodů pro pěší a cyklisty. Letecká doprava je na území zastoupena 5 letišti, z toho pouze letiště v Karlových Varech je letištěm mezinárodním. Zbývající letiště Chomutov, Most, Raná u Loun a Roudnice nad Labem slouží pouze pro účely vnitrostátní dopravy, popřípadě pro účely sportovní.

Tab. č. 22 – Dopravní infrastruktura

	Dálnice	Silnice 1. třídy	Železniční tratě
Délka (km)	33,67	840,91	1471,11
Hustota (km/km ²)	0,004	0,088	0,154

[Mapa A7 - Dopravní infrastruktura](#)

A.1.11 Využití plochy povodí

Jako podklad pro zpracování této kapitoly byla použita databáze CORINE Land Cover, kterou poskytlo Ministerstvo životního prostředí. Relativní typy užívání I. a II. stupně jsou uvedeny v tabulce č. 23.

Tab. č. 23 – Relativní typy užívání

Relativní typ užívání - I. stupeň		Obsažené třídy CORINE	
Kód	Popis	Kód	Popis
100	uměle přetvořené povrchy	111	Souvislá městská zástavba
		112	Nesouvislá městská zástavba
		121	Průmyslové a obchodní areály
		122	Silniční a železniční síť s okolím
		123	Přístavy
		124	Letiště
		141	Městské zelené plochy
		142	Sportovní a rekreační plochy
210	orná půda	211	Nezavlažovaná orná půda
230	travní porosty	231	Louky a pastviny
240	smíšené zemědělské oblasti	241	Jednoleté a trvalé kultury
		242	Směsice polí luk a trvalých plodin
		243	Zemědělské oblasti s přirozenou vegetací
		244	Zemědělsko-lesní oblast
300	les a polopřírodní vegetace	311	Listnaté lesy
		312	Jehličnaté lesy
		313	Smíšené lesy
		321	Přírodní louky
		322	Stepi a křoviny
		324	Nízký porost v lese
		332	Skály
		333	Řídká vegetace
		334	Spálená vegetace
		335	Ledovce a věčný sníh
		400	mokřady
412	Rašeliniště		
500	vody	511	Vodní toky
		512	Vodní plochy
relativní typ užívání - II. stupeň		Obsažené třídy CORINE	
Kód	Popis	Kód	Popis
130		131	Oblasti současné těžby surovin
		132	Haldy a skládky

Relativní typ užívání - I. stupeň		Obsažené třídy CORINE	
Kód	Popis	Kód	Popis
220	trvalé plodiny	133	Staveniště
		221	Vinice
		222	Sady, chmelnice a zahradní plantáže

Údaje z databáze CORINE byly zpracovány pro každé povodí vodního útvaru v oblasti povodí Ohře a dolního Labe. Z těchto hodnot bylo odvozeno procentní zastoupení jednotlivých relativních druhů užívání území, z kterých byla sestavena tabulka, datový model a mapy. Celkové procentuální zastoupení jednotlivých typů užívání území v oblasti povodí Ohře a dolního Labe je uvedeno v tabulce č. 24.

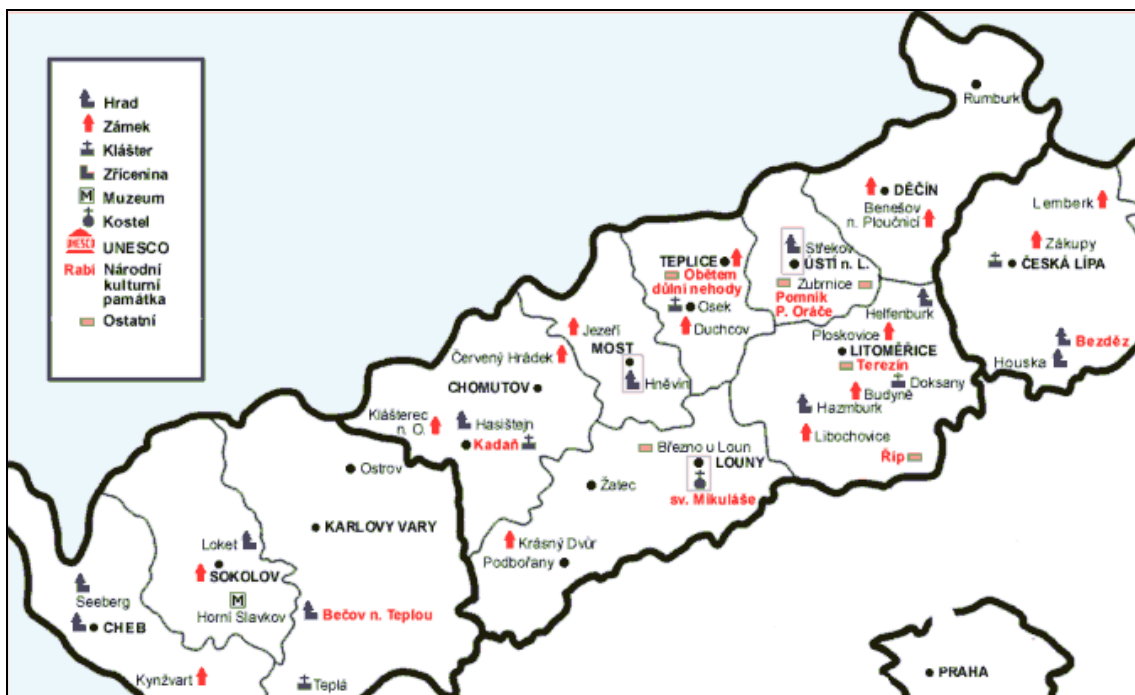
Tab. č. 24 - Procentuální zastoupení jednotlivých typů užívání území

Popis	Plocha (ha)	%
Orná půda mimo zavlažovaných ploch	362 514	36,89
Jehličnaté lesy	167 068	17,00
Smíšené lesy	99 727	10,15
Území převážně zemědělská s příměsí přirozené vegetace	90 711	9,23
Střídající se lesy a křoviny	65 562	6,67
Městská nesouvislá zástavba	38 372	3,90
Louky	36 569	3,72
Listnaté lesy	280 44	2,85
Komplexní systémy kultur a parcel	678	2,83
Skládky	13 338	1,36
Těžba hornin	12 540	1,28
Ovocné sady a keře	10 995	1,12
Vodní plochy	5 761	0,59
Vodní toky a cesty	1 870	0,19
Ostatní	49 059	3,00
Celkem plocha oblasti	982 807	100,00

A.1.12 Kulturně historické a technické památky

Vzhledem k bohaté historii osídlení má zájmové území velké množství historických památek. Z neznámějších lze připomenout např. románskou rotundu na hoře Řípu, gotický kostel v Mostě, barokní zámek v Duchcově, kláštery v Oseku a Doksanech a zámky Ploskovice a Libochovice. K nejnavštěvovanějším historickým památkám patří bezesporu středověký královský hrad Bezděz či Loket. Dobu husitských válek zastupují hrady Ralsko, Ronov a Starý Bernštejn. Známým je také zámek v Zákupích s rozsáhlým zámeckým areálem, hrad v Bečově nad Teplou či nově otevřený hrad Houska. Unikátní je skalní hrad Sloup, který byl vytesán do pískovcového masivu stolové hory a je největším svého druhu v Čechách. Pro mnohé návštěvníky však zůstává bohužel utajen skalní hrad ve Svojkově.

Litoměřice, Ústěk a Terezín byly vyhlášeny městskými památkovými rezervacemi a Roudnice nad Labem má památkově chráněné městské jádro. Několik vsí na Litoměřicku bylo vybráno za vesnické památkové rezervace.

Obr. č. 4 - Schéma rozmístění památek

Historii sklářské výroby zachycují sklářská muzea v Kamenickém Šenově a Novém Boru. Novodobé sklářské výrobky jsou prezentovány v celé řadě soukromých výstavních síní a galerií.

Minulostí okresu Česká Lípa a jeho přírodou se zabývá Okresní vlastivědné muzeum v České Lípě, umístěné v působivém prostředí augustiniánského kláštera. Z dalších kulturních památek připomeňme muzeum lidového bydlení v Kravařích, literární památník v Doksech, věnovaný K. H. Máchovi nebo hasičské muzeum v Novém Oldřichově.

Z přírodních krás jsou neznámější národní park České Švýcarsko s Pravčickou bránou, labská cesta s Portou Bohemicou, skalní útvary Tiských stěn a Českého Švýcarska a mnoho dalších.

Z technických památek stojí za pozornosti např. Dlouhá stoka, Blatenský příkop z oblasti děl vodohospodářských, z oblasti dobývání rud – Důl Jeroným.

Tabulka A2 obsahuje především kulturně historické a technické památky určitým způsobem spojené s vodním útvarem, ať již se jedná o jeho využití (např. mlýny, hamry) nebo eliminaci jeho nepříznivých vlivů (dopravní stavby, regulace koryt vodních toků apod.). Současně jsou alespoň rámcově zahrnuty významné památkově chráněné objekty situované v záplavových územích.

Podklady pro technické památky byly získány od Národního památkového ústavu (www.monumnet.npu.cz). Databáze Národního památkového ústavu není aktualizovaná a lze předpokládat, že v důsledku povodní 2002 a 2006 mohlo dojít k destrukci některých mostů, které jsou v tabulce uváděny.

Tabulka A2 - Kulturně historické a technické památky

A.1.13 Chráněná území ochrany přírody

Novým prvkem, který vymezuje chráněná území ochrany přírody na území České republiky je soustava Natura 2000, která má zajistit ochranu nejvíce ohrožených a nejzácnějších druhů rostlin a živočichů a chránit cenná přírodní stanoviště.

Povinnost státu vymezit takové lokality vyplývá ze směrnice Rady č.79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků (zkráceně „směrnice o ptácích“) a směrnice Rady č.92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (zkráceně „směrnice o stanovištích“). Lokality soustavy Natura 2000 mají být nejvýznamnějšími územími pro stanoviště a druhy, specifikované v příslušných přílohách směrnic. Přitom jsou rozlišovány oblasti ochrany ptactva a oblasti zvláštní ochrany.

1) Oblasti pro ochranu volně žijících ptáků – součást soustavy Natura 2000

Ptačí oblasti klasifikuje evropská směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků, která chrání všechny volně žijící ptáky a to jak jedince, hnízda a vejce tak i jejich stanoviště. Pomocí tzv. ptačích oblastí zajišťuje navíc územní ochranu vybraných druhů ptáků, kteří vyžadují zvláštní ochranu pro jejich další přežití a zachování současného areálu rozšíření.

V průběhu roku 2003 začala příprava podkladů pro vyhlášení soustavy ptačích oblastí, které umožnila novela zákona o ochraně přírody a krajiny (v podobě samostatného zákona č.218/2004 Sb.) platná od dubna roku 2004. Zákon vytvořil ptačí oblast jako novou kategorii chráněného území a stanovil, že ptačí oblasti budou zřizovány nařízením vlády.

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe se nachází tyto ptačí oblasti:

Tab. č. 25 – Seznam ptačích oblastí

Kód oblasti	Název	Plocha (ha)	Plocha v oblasti povodí (ha)	Plocha v oblasti povodí (%)
CZ0511007	Českolipsko - Dokeské pískovce a mokřady	9409	7781	82,7
CZ0411002	Doupovské hory	63117	53889	85,4
CZ0421006	Labské pískovce	35480	35478	100,0
CZ0421004	Novodomské rašeliniště - Kovářská	15963	15960	100,0
CZ0421003	Vodní nádrž Nechanice	1191	1191	100,0
CZ0421005	Východní Krušné hory	16368	16355	99,9

2) Oblasti pro ochranu přírodních stanovišť – součást soustavy Natura 2000

Ochrana stanovišť je definována směrnicí Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Hlavním cílem této směrnice je přispět k zajištění biologické rozmanitosti ochranou přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

Jednotlivé kategorie lokalit soustavy Natura 2000 a způsob jejich vyhlášení stanoví novela zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (úplné znění zákon č.460/2004 Sb.).

Evropsky významné lokality zařazené do národního seznamu jsou dány nařízením vlády č. 132/2005 Sb., ve znění nařízení vlády č. 301/2007 Sb., kterým se mění NV č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit.

Tabulka A3 - Oblasti pro ochranu přírodních stanovišť

3) Oblasti pro ochranu přírody a krajiny podle české legislativy

Kromě oblastí, které zajišťují ochranu druhů a stanovišť na celoevropské úrovni, existuje v České republice ochrana územní a druhová. Základem české legislativy k ochraně druhů a stanovišť je zákon č.114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny v úplném znění zákona č.460/2004 Sb. Zákon definuje obecnou ochranu volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a zajišťuje územní ochranu formou zřizování sítě zvláště chráněných území.

K současným zvláště chráněným územím přibude nová vrstva evropsky významných lokalit (soustava Natura 2000). Protože obě soustavy vznikají na základě odlišných právních předpisů a pro poněkud odlišné předměty ochrany, budou existovat nezávisle na sobě, i když se budou patrně z významné části překrývat. Mnohá území jsou totiž významná jak z hlediska národního tak i z hlediska EU, ale mohou se mnohdy lišit svým režimem ochrany a managementem.

Do kategorie zvláště chráněných území patří:

- národní parky
- chráněné krajinné oblasti
- národní přírodní rezervace
- přírodní rezervace
- národní přírodní památky
- přírodní památky.

Všechna zvláště chráněná území jsou evidována v Ústředním seznamu ochrany přírody spravovaném Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR.

Území vymezená z hlediska ochrany přírody ze zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny zasahujících do oblasti povodí Ohře a dolního Labe v kategorii NP a CHKO jsou uvedena v následující tabulce:

Tab. č. 26 – Chráněná území

Kategorie	Název	Plocha (km ²)	Plocha v oblasti povodí (%)
NP	České Švýcarsko	79,69	100,0
CHKO	České středohoří	1068,12	100,0
CHKO	Kokořínsko	272,58	93,5
CHKO	Labské pískovce	242,39	100,0
CHKO	Lužické hory	270,35	97,2
CHKO	Slavkovský les	612,30	84,7

V současnosti je v digitálním registru ÚSOP evidováno více než 2 130 maloplošných zvláště chráněných území (ZCHÚ). Maloplošná ZCHÚ zabírají necelé 1,2 % rozlohy České republiky, což odpovídá 914 km² (91 400 ha). Velkoplošných ZCHÚ je evidováno dvacet osm. Národní parky (NP) jsou čtyři, chráněných krajinných oblastí (CHKO) je dvacet čtyři. Celkem velkoplošná ZCHÚ zabírají necelých 14 % rozlohy ČR, tj. cca 11 591 km² (1 159 100 ha).

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe bylo vybráno celkem 259 ZCHÚ. Z toho:

- národní přírodní rezervace (22.lokalit)
- přírodní rezervace (88 lokalit)
- národní přírodní památky (24 lokality)
- přírodní památky (125 lokalit).

Tabulka A4 - Chráněná území

A.2 Charakteristiky oblasti povodí

A.2.1 Povrchové vody

Povrchovými vodami jsou vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu, zejména vody ve vodních tocích, včetně vod ve vodních tocích uměle vzduťných pomocí jezů, přehrad a vod v rybnících, vody odtékající po zemském povrchu vzniklé z dešťových srážek. Povrchovými vodami jsou i vody, které přechodně protékají zakrytými úseky, tunely nebo v nadzemních vedeních. K povrchovým vodám patří i vody vyskytující se v jezerech, tzv. nebeských rybnících resp. obecně v prohlubních na zemském povrchu bez odtoku vody, dále vody v odstavených ramenech vodních toků.

Vodní útvary

Vodní útvar je dle § 2 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) ve znění pozdějších předpisů vymezené významné soustředění povrchových nebo podzemních vod v určitém prostředí charakterizované společnou formou jejich výskytu nebo společnými vlastnostmi vod a znaky hydrologického režimu. Vodní útvary se člení na útvary povrchových vod a útvary podzemních vod. Útvar povrchové vody je vymezené soustředění povrchové vody v určitém prostředí, například v jezeru, ve vodní nádrži, v korytě vodního toku. Umělý vodní útvar je vodní útvar povrchové vody vytvořený lidskou činností. Silně ovlivněný vodní útvar je útvar povrchové vody, který má v důsledku lidské činnosti podstatně změněný charakter. Vodní útvary povrchových vod jsou rozděleny do kategorií vod tekoucích ("řeka") a stojatých ("jezero"), případně identifikovány jako silně ovlivněné nebo umělé. Vodní útvary povrchových vod tekoucích jsou tvořeny navazujícími úseky vodních toků. K jednotlivým útvarům je identifikováno příslušné dílčí povodí. Vodní útvary povrchových vod se evidují v rozsahu údajů o jejich územní identifikaci, názvu, číselném identifikátoru, kategorii a typu, názvu oblasti povodí ČR a názvu mezinárodní oblasti povodí.

Vodní útvary povrchových vod byly vymezeny na základě vybraných přírodních charakteristik vodních toků a nádrží se zohledněním administrativních hranic (oblasti povodí ČR, státní hranice) a ve verzi 3.0 (květen 2006) byly identifikovány nad vrstvami vodních toků a vodních nádrží Digitální báze vodohospodářských dat (DIBAVOD).

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe bylo vymezeno 148 útvarů povrchových vod, z toho 137 tekoucích a 11 stojatých. Do budoucna lze předpokládat vymezení dalších útvarů stojatých vod, které vzniknou zatápěním vytěžených lomů severočeské uhelné pánve.

Vymezení vodních útvarů (VÚ) povrchových a podzemních vod, silně ovlivněných a umělých VÚ není z hlediska popisu charakteristik jasně dáno. Tento stav znesnadňuje interpretaci ve vazbě na hodnocení stavu VÚ a programy opatření. Do budoucna je vhodné na centrální úrovni doplnit zejména údaje o délce VÚ, případně jeho ploše a objemu.

[Tabulka A5 - Útvary povrchových vod](#)

[Mapa A8 - Útvary povrchových vod](#)

Typologie útvarů povrchových vod

Charakterizace podle Přílohy II Rámcové směrnice rozděluje vymezené útvary povrchových vod do příslušných typů s použitím rozšířeného systému „A“. Pro vodní útvary a jejich povodí byla následně provedena geografická analýza dalších charakteristik, které byly podle přílohy II systému A zvoleny jako typologické. Pro útvary povrchových vod tekoucích se jedná o následující charakteristiky:

- příslušnost k ekoregionu (4 Centrální vysočina)
- nadmořská výška uzávěrového profilu (1 <200, 2 200-500, 3 500-800, 4 >800 m n.m.)
- typ geologického podloží (1 křemítý, 2 vápnlitý)
- plocha povodí k uzávěrovému profilu (1 <100, 2 100-1 000, 3 1 000-10 000, 4 >10 000 km²)
- řád vodního toku v uzávěrovém profilu podle Strahlera (4 až 8)

Pro útvary povrchových vod stojatých se jedná o tyto charakteristiky:

- příslušnost k ekoregionu (4 Centrální vysočina)
- nadmořská výška maximální hladiny nádrže 1 <200, 2 200-500, 3 500-800, 4 >800 m n.m.)
- typ geologického podloží v místě nádrže (1 křemítý, 2 vápnlitý)
- plocha hladiny nádrže (1 0,5-1, 2 1-10, 3 10-100 km²)

- průměrná hloubka nádrže (1 <2, 2 3-15, 3 >15 m)
- teoretická doba zdržení (1 5-10, 2 10-365, 3 >365 dní)
- řád toku v uzávěrovém profilu (hráze) podle Strahlera (4 až 8)

Princip členění hydrografické sítě podle Strahlera spočívá v označení vodních toků od pramene číslem 1, řád se potom zvyšuje při soutoku dvou toků stejného řádu. Nejmenší samostatnou jednotkou pro vymezení vodních útvarů je řád 4 podle Strahlera. Nejvyšší řád v oblasti povodí Ohře a dolního Labe je 8 (Labe po soutoku s tokem Ohře až Labe od soutoku s tokem Kamenice dále do SRN).

Kombinací všech pěti typologických charakteristik bylo 148 vodních útvarů vymezených v oblasti Ohře a dolního Labe rozděleno do 27 typů.

Celá oblast povodí Ohře a dolního Labe se nachází v ekoregionu Centrální vysočina.

Tabulka A7 - Pracovní typologie útvarů povrchových vod

Mapa A9 - Kategorie vodních útvarů dle nadmořské výšky uzávěrového profilu

Mapa A10 - Kategorie vodních útvarů dle typu geologického podloží

Mapa A11 - Kategorie vodních útvarů dle celkové plochy povodí k uzávěrovému profilu

Mapa A12 - Kategorie vodních útvarů dle řádu Strahlera k uzávěrovému profilu

Mapa A13 - Kategorie vodních útvarů povrchových vod stojatých

V mnoha případech se morfologické podmínky v rámci jednoho VÚ se mohou značně lišit, proto nahlížení na jeden VÚ pouze jako na přírodní (vyhovující) nebo pouze zničený, případně silně ovlivněný (nevyhovující) je z hlediska objektivního posouzení morfologie vodního toku nevyhovující, nemotivuje k dosažení dobrého ekologického stavu (nebo dobrého ekologického potenciálu) a k aplikaci opatření v žádoucím rozsahu. Z těchto důvodů je POP uváděn pojem „pracovní typologie“.

V rámci strategie aktualizace 1.POP je vhodné zpracovat „**Metodiku pro revizi typologie a vymezení útvarů povrchových a podzemních vod**“, tak aby bylo v souladu s s rámcovými typologiemi CB GIG a EC GIG.

Referenční podmínky pro typy útvarů povrchových vod

Pro každý typ útvaru povrchové vody musí být stanoveny typově specifické hydromorfologické a fyzikálně chemické podmínky, jež představují hodnoty hydromorfologických a fyzikálně chemických kvalitativních složek, specifikované pro daný typ útvaru povrchové vody pro velmi dobrý ekologický stav. Musí být stanoveny typově specifické biologické referenční podmínky, jež představují hodnoty složek biologické kvality specifikované pro příslušný typ útvaru povrchové vody pro velmi dobrý ekologický stav.

Pro 1.cykly byly referenční podmínky odvozeny expertním odhadem. V současné době je testován výpočetní model v systému ARROW pro hodnocení ekologického stavu dle požadavků [U1], tento hodnotící model bude plně použit ve druhém cyklu plánování.

Typově specifické referenční podmínky a maximální ekologický potenciál

Referenční podmínky pro umělé nebo silně ovlivněné útvary povrchové vody, představuje tzv. maximální ekologický potenciál, který musí být odvozen z referenčních podmínek pro nejbližší (nejvíce podobný) typ vodního útvaru.

Vztah vodních útvarů a obcí

Tabulka A8 vyjadřuje geografické zastoupení vodních útvarů na území jednotlivých obcí (v % plochy VÚ).

Tabulka A9 vyjadřuje geografické zastoupení katastrálních území obcí na území jednotlivých vodních útvarů (v % plochy obce).

Tabulka A8 - Vztah obcí a vodních útvarů

Tabulka A9 - Vztah vodních útvarů a obcí

A.2.2 Podzemní vody

Úvod

Útvar podzemní vody je vymezené soustředění podzemní vody v příslušném kolektoru nebo kolektorech; přičemž kolektorem se rozumí horninová vrstva nebo souvrství hornin s dostatečnou propustností, umožňující významnou spojitou akumulaci podzemní vody nebo její proudění či odběr.

Umístění a hranice útvarů podzemních vod

Útvary podzemních vod byly vymezeny podle aktualizovaných hydrogeologických rajonů. Z hlediska přírodních charakteristik se útvary podzemních vod dělí na vlastní útvary a skupiny útvarů. V útvarech podzemních vod plošně převládá jeden vymežitelný kolektor případně více kolektorů pod sebou, skupiny útvarů podzemních vod jsou charakterizovány pestrá směsí lokálních kolektorů. Základním kritériem pro vymezení útvarů podzemních vod byla podmínka bilanční jednotky a jednoznačné definování všech fází oběhu vody: infiltrace – proudění, akumulace – odvodnění. Zároveň bylo přihlédnuto k hydrogeologickým poměrům natolik, aby bylo možno útvary podzemních vod hodnotit jako relativně homogenní jednotky z hlediska chemického stavu.

Za útvar podzemní vody není považován každý existující kolektor, ale každý útvar se skládá z jednoho nebo více významných kolektorů (hranice kolektorů jsou pro zjednodušení totožné s hranicí celého útvaru). Významnost kolektoru, tedy jeho zařazení pro potřeby plánů oblastí povodí, se určovala podle využívání podzemní vody. Více kolektorů nad sebou mají pouze křídové útvary.

Hranice útvarů podzemních vod v případě hlubších struktur a kvartémních útvarů jsou tvořeny převážně hydrogeologickými a geologickými jednotkami, v případě skupin útvarů (převážně útvary v horninách krystalinika, proterozoika a paleozoika) jsou tvořeny rozvodnicemi.

Útvary podzemních vod jsou vymezeny v jednotlivých, nad sebou ležících vrstvách:

- útvary podzemních vod – svrchní (kvartér, coniak)
- útvary podzemních vod – hlavní
- útvary podzemních vod – hlubinné (bazální křídový kolektor)

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe bylo nově identifikováno celkem 29 útvarů podzemních vod, z toho 2 ve svrchní vrstvě, 25 útvarů podzemních vod v hlavní vrstvě a 2 hlubinné útvary .

Přehled útvarů podzemních vod oblasti povodí je uveden v tabulce A10.

Tabulka A10 - Přehled útvarů podzemních vod

Vymezení pracovních jednotek pro hodnocení vlivů na útvary podzemních vod

Útvary podzemních vod jsou na rozdíl od útvarů povrchových vod často plošně velmi rozsáhlé a jejich velká rozloha znemožňuje dostatečně podrobné hodnocení jednotlivých vlivů a jejich dopadů na stav útvarů podzemních vod. Z tohoto důvodu byla většina vodních útvarů, ještě než bylo zahájeno hodnocení stavu útvarů, rozdělena na menší pracovní jednotky. Dělení se však netýkalo útvarů podzemních vod, zahrnující hlubší pánevní struktury s hydraulicky spojitou hladinou podzemní vody. Tyto útvary (včetně útvarů svrchní vrstvy a plošně menší útvary podzemních vod) byly zařazeny do tzv. nedělitelných útvarů.

Výchozím podkladem byly nově vymezené útvary podzemních vod.

První krok tvorby pracovních jednotek spočíval v rozdělení vymezených útvarů podzemních vod na dvě skupiny. První skupinu tvoří útvary, které nebyly pro další analýzy děleny. Jsou to převážně útvary se souvislým zvodněním, ve kterých oběh podzemní vody není vázán na hydrologické rozvodnice povrchových vod a vlivy působící v jedné části útvaru mohou ovlivnit i jakékoli místo ve zbytku útvaru. Přehled nedělitelných útvarů podzemních vod v oblasti povodí Ohře a dolního Labe je součástí tabulky A11 a útvary podzemních vod jsou vyznačeny v mapě A.14.

Druhou skupinu tvoří zbylé útvary základní vrstvy, zejména v oblasti krystalinika, kde oběh podzemní vody kopíruje hydrologické členění povrchových vod a je tedy možné tyto plošně velké vodní útvary dále dělit na menší pracovní jednotky hranicemi povodí útvarů povrchových vod.

Tabulka A11 - Nedělitelné útvary podzemních vod

[Mapa A14 – Vymezení útvarů podzemních vod a pracovních jednotek v oblasti povodí Ohře a dolního Labe](#)

Všeobecný charakter nadložních vrstev

Pro posuzování rizika kontaminace podzemních vod jsou klíčovými kritérii hydrogeologické vlastnosti horninového prostředí a pokryvných útvarů. Souhrnně jsou zpracovány do map zranitelnosti horninového prostředí. Zranitelnost horninového prostředí je však možno použít pouze pro hodnocení rizika plošného znečištění, neboť nemůže postihnout lokální zranitelnost.

Chceme-li použít mapy zranitelnosti, je zároveň nutné definovat pro které znečišťující látky. Pro plány oblastí povodí byly zpracovány a využity 2 základní mapy zranitelnosti – mapa obecné zranitelnosti (využitelná např. pro plošné znečištění dusíkem) a mapa zranitelnosti pro acidifikaci.

Obě mapy byly zpracovány ve formě geografické vrstvy. V této podobě není nutno výsledky generalizovat na útvary podzemních vod a zůstává zachován potřebný detail.

Mapa zranitelnosti pro dusičnany (obecná zranitelnost) byla zpracována ve dvou krocích. Nejprve byl kombinován typ zvodnění a charakteristiky horninového prostředí s ochranným účinkem pokryvných vrstev a stropních izolátorů, ze kterého vzešly 4 kategorie rizika znečištění. V druhém kroku byly kombinovány 4 kategorie rizika znečištění se třemi kategoriemi průtočností horninového prostředí (kolektoru).

Výsledkem je klasifikace území do tří kategorií podle zranitelnosti (viz mapa A15).

Pro mapu zranitelnosti vůči acidifikaci bylo nutno zohlednit hlavně pufrální schopnost horninového prostředí, resp. potenciální možnost uvolňovat alkalické složky (Na, K, Ca a Mg) z hornin.

Pro tvorbu mapy zranitelnosti acidifikací byly využity výsledky z téměř 10 000 silikátových analýz hornin předkvartérního stáří z ČR (provedené v Českém geologickém ústavu při geochemickém mapování hornin). Výsledky silikátových analýz byly přiřazeny jednotlivým petrografickým typům hornin a typy hornin byly poté rozděleny do pěti kategorií podle schopnosti odolávat přísunu acidifikujících látek.

Nejrizikovější skupinou hornin jsou písky a pískovce a dále granity a ryolity s velmi nízkým obsahem bazických kationtů. Na opačné straně stupnice stojí horniny, které vysokým obsahem bazických kationtů mohou velmi dobře neutralizovat přísun acidifikujících látek. Mezi takové horniny patří všechny vápence a serpentinity a o něco méně i čediče, bazalty, slíny, slínovce a další (viz mapa A16).

[Mapa A15 – Mapa obecné zranitelnosti](#)

[Mapa A16 – Mapa zranitelnosti horninového prostředí vůči acidifikaci](#)

A.2.3 Chráněné oblasti

Úvod

Chráněná území, která jsou součástí plánu oblastí povodí a ve kterých mají být dosaženy environmentální cíle, jsou území vymezená podle příslušných právních předpisů Evropského společenství, která vyžadují zvláštní ochranu povrchových a podzemních vod nebo zachování stanovišť a druhů přímo závislých na vodě. Registr musí zahrnovat přinejmenším všechna území vyjmenovaná v příloze IV a v článku 7 Rámcové směrnice.

První naplnění Registru v roce 2004 a jeho následné revize v letech 2005–2006 vycházely z tehdy platné legislativy České republiky a případných novelizací příslušných zákonů, nařízení vlády a vyhlášek týkající se jednotlivých chráněných území. Do plánu oblastí povodí Ohře a dolního Labe je zapracován Registr v aktualizaci k 22.12.2006 s výjimkou zranitelných oblastí, které byly revidovány až na začátku roku 2007.

Území vyhrazená pro odběr vody pro lidskou potřebu

Jako území vyhrazená pro odběr vody pro lidskou potřebu byly v oblasti povodí Ohře a dolního Labe vymezeny všechny aktuálně provozované odběry podzemní nebo povrchové vody používané pro lidskou potřebu, kde odebírané množství vody za den bylo vyšší než 10 m³. Odběry povrchových a podzemních vod jsou pro potřeby zpracování vodní bilance evidovány správcem povodí podle vodního zákona (254/2001 Sb.) a vyhlášky č. 431/2001 Sb. (o vodní bilanci) a Ministerstvem zemědělství jako zdroje surové vody používané pro úpravu na vodu pitnou podle zákona č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu. Obě evidence jsou součástí ISVS Voda, kam jsou ukládána data podle vyhlášky č. 391/2004 Sb. (o evidenci stavu vod).

K 22.12.2006 bylo v Registru chráněných území v oblasti povodí Ohře a dolního Labe evidováno celkem 435 odběrů povrchových a podzemních vod, přičemž odběrů povrchových vod bylo 62 a odběrů podzemních vod 373. Přehledy odběrů povrchových a podzemních vod jsou uvedeny v tabulkách A12 a A13, zobrazení odběrů je v mapě A17.

Vedle odběrů, které jsou řádně povoleny a provozovány, vyžaduje Rámcová směrnice, aby byly do Registru zařazeny i vodní útvary/oblasti, kde se s odběrem vody počítá v budoucnu. Proto jsou v oblasti povodí Ohře a dolního Labe jako výhledová území pro odběr vody pro lidskou potřebu zařazeny chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV), vyhlášené v letech 1979–1981 třemi nařízeními vlády. V oblasti povodí Ohře a dolního Labe se nacházejí nebo do ní zasahují celkem tři CHOPAVy, jeden vymezený pro povrchové vody a dva pro podzemní vody. Jejich přehled je uveden v tabulce 27. Přehledné zobrazení CHOPAV v oblasti povodí Ohře a dolního Labe je v mapě A17.

Tab. č. 27 – CHOPAV pro povrchové a podzemní vody v oblasti povodí Ohře a dolního Labe

Číslo CHOPAV	Název CHOPAV	Zřizovací dokument CHOPAV	Plocha v km	Mezinárodní oblast povodí	Poznámka
110	Krušné hory	Nařízení vlády č. 10/1979 Sb.	1484,05	Labe	pro povrchové vody
214	Chebská pánev a Slavkovský les	Nařízení vlády č. 85/1981 Sb.	1096,52	Labe	pro podzemní vody
215	Severočeská křída	Nařízení vlády č. 85/1981 Sb.	3702,03	Labe / Odra	pro podzemní vody

[Tabulka A12 – Odběry povrchových vod vyhrazené pro lidskou potřebu](#)

[Tabulka A13 – Odběry podzemních vod vyhrazené pro lidskou potřebu](#)

[Mapa A17 – Území vyhrazená pro odběr vody pro lidskou potřebu](#)

Vodní útvary určené jako rekreační vody včetně oblastí vymezených jako vody ke koupání

Jako rekreační vody byly v oblasti povodí Ohře a dolního Labe vymezeny všechny koupací oblasti stanovené podle zákona č. 254/2001 Sb. (vodního zákona), § 34 a definované vyhláškou č. 168/2006 Sb. Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob. Jako rekreační vody jsou součástí plánu oblasti povodí i tzv. koupaliště ve volné přírodě, stanovená a evidovaná v souladu se zákonem č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví.

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe bylo k 22.12.2006 evidováno celkem 35 rekreačních oblastí zahrnující koupací oblasti podle vyhlášky 168/2006 Sb. (12 míst) a výběr koupališť ve volné přírodě podle zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví (23 míst). Přehled všech rekreačních vod v oblasti povodí Ohře a dolního Labe je uveden v tabulce A14. Přehledné zobrazení koupacích oblastí a koupališť ve volné přírodě je v mapě A18.

Tabulka A14 - Koupací oblasti a koupaliště ve volné přírodě

Mapa A18 – Rekreační oblasti

Oblasti vymezené pro ochranu stanovišť nebo druhů včetně území Natura 2000

Jako oblasti vymezené pro ochranu stanovišť nebo druhů byly do Registru chráněných území zařazeny vybrané ptačí oblasti vymezené podle příslušných nařízení vlády, vybrané evropsky významné lokality (EVL), vymezené nařízením vlády č. 132/2005 Sb. a vybraná maloplošná zvláště chráněná území (MZCHÚ) vymezená v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny v platném znění. Způsob výběru území zahrnoval řadu dílčích kroků, které jsou podrobně popsány v souhrnné zprávě projektu VaV/650/2/03 (viz Rosendorf a Vlčková, eds., 2006). Všechna zařazená území mají jednoznačně definovanou vazbu na vody.

V oblasti povodí Ohře a dolního Labe bylo k 22.12.2006 vymezeno celkem 137 oblastí vymezených pro ochranu stanovišť a druhů. Z toho 60 oblastí představují evropsky významné lokality a 75 oblastí vybraná maloplošná zvláště chráněná území. V oblasti povodí Ohře a dolního Labe jsou situovány dvě ptačí oblasti s vazbou na vody (viz tab. 28).

Tab. č. 28 – Vybrané ptačí oblasti v oblasti povodí Ohře a dolního Labe

číslo	Název ptačí oblasti	Druhy se vztahem k vodnímu prostředí, pro které byla oblast vymezena	legislativní dokument
CZ0421003	Nádrž vodního díla Nechranice	Husa polní (<i>Anser fabalis</i>) – zimování, 20 000 jedinců + více než 20 000 jedinců jakýchkoli stěhovavých vodních ptáků	Nařízení vlády č. 530/2004 Sb.
CZ0511007	Českolipsko-Dokeské pískovce a mokřady	Jeřáb popelavý (<i>Grus grus</i>) – hnízdění, potravní stanoviště, 6-7 párů Slavík modráček (<i>Luscinia svecica</i>) – hnízdění, potravní stanoviště, 15 párů	Nařízení vlády č. 598/2004 Sb.

Seznamy vybraných evropsky významných lokalit s vazbou na vody a maloplošných zvláště chráněných území jsou uvedeny v tabulkách A15 a A16. Přehledné zobrazení oblastí vymezených pro ochranu stanovišť a druhů je v mapě A19.

Tabulka A15 – Evropsky významné lokality

Tabulka A16 – Maloplošná zvláště chráněná území

Mapa A19 – Oblasti vymezené pro ochranu stanovišť a druhů

Oblasti citlivé na živiny

Jako oblasti citlivé na živiny byly v oblasti povodí Ohře a dolního Labe vymezeny pouze zranitelné oblasti podle nařízení vlády č. 103/2003 Sb., kterým se stanoví zranitelné oblasti a upraví používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech. Toto nařízení vlády bylo novelizováno v roce 2007 po revizi vymezení zranitelných oblastí. Rozsah zranitelných oblastí v oblasti povodí Ohře a dolního Labe je dán výčtem katastrálních území uvedených v tabulce A17. Přehledné zobrazení zranitelných oblastí je v mapě A20.

[Tabulka A17 – Oblasti citlivé na živiny - zranitelné oblasti](#)

[Mapa A20 – Oblasti citlivé na živiny - zranitelné oblasti](#)

A.3 Doplnující údaje

A.3.1 Kontaktní místa a postupy pro získání základní dokumentace a informací o etapách zpracování plánu oblasti povodí

Dokumenty, související se zpracováním plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe a dokumentující postup jeho zpracování, včetně výsledků jednotlivých etap prací a projednání, jsou po dobu zpracování plánu veřejně přístupné k nahlédnutí u Povodí Ohře, státní podnik a na krajských úřadech Středočeského, Plzeňského, Karlovarského, Ústeckého a Libereckého kraje (adresy viz dále). Všechny dokumenty se považují za zveřejněné, jsou-li vystaveny v listinné podobě k veřejnému nahlédnutí u příslušných krajských úřadů a u Povodí Ohře, státní podnik, a v elektronické podobě na portálu veřejné správy (www.portal.gov.cz).

Adresy kontaktních míst

Povodí Ohře, státní podnik Bezručova 4219, 430 03 Chomutov www.poh.cz	Krajský úřad Středočeského kraje Zborovská 11, 150 21 Praha 5 www.kr-stredocesky.cz
Krajský úřad Ústeckého kraje Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem www.kr-ustecky.cz	Krajský úřad Karlovarského kraje Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary www.kr-karlovarsky.cz
Krajský úřad Plzeňského kraje Škroupova 18, 306 13 Plzeň www.kr-plzensky.cz	Krajský úřad Libereckého kraje U jezu 642/2a, 461 80 Liberec www.kraj-lbc.cz

Kontaktní místa pro získání informací o aktuálních sledovaných údajích z programů pro zjišťování a hodnocení stavu vod

Aktuální data o hydrologickém režimu povrchových vod a jejich jakosti jsou zveřejňována a jsou dostupná na <http://www.voda.mze.cz>

Seznam pořizovatelů plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe a příslušných správních úřadů

Pořizovatelem plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe je Povodí Ohře, státní podnik, ve spolupráci s příslušnými krajskými úřady a s ústředními vodoprávními úřady (Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo dopravy a spojů a Ministerstvo obrany).

Povodí Ohře, státní podnik	Bezručova 4219 430 03 Chomutov	Tel. +420 474 636 111 http://www.poh.cz/
Krajský úřad Středočeského kraje	Zborovská 11 150 21 Praha 5	Tel: +420 257 280 100 http://www.kr-stredocesky.cz
Krajský úřad Ústeckého kraje	Velká Hradební 3118/48 400 02 Ústí nad Labem	Tel. +420 475 657 111 http://www.kr-ustecky.cz
Krajský úřad Karlovarského kraje	Závodní 353/88 360 21 Karlovy Vary	Tel: +420 353 502 111 http://www.kr-karlovarsky.cz
Krajský úřad Libereckého kraje	U jezu 642/2a 461 80 Liberec	Tel: +420 353 502 111 http://www.kraj-lbc.cz
Krajský úřad Plzeňského kraje	Škroupova 18 306 13 Plzeň	Tel: +420 377 195 111 http://www.kr-plzensky.cz
Ministerstvo životního prostředí	Vršovická 65 101 00 Praha 10	Tel. +420 267 121 111 http://www.env.cz/

Ministerstvo zemědělství	Těšnov 17 117 05 Praha 1	Tel. +420 221 811 111 http://www.mze.cz/
Ministerstvo zdravotnictví	Palackého nám. 4 128 01 Praha 2	Tel. +420 224 971 111 http://www.mzcr.cz/
Ministerstvo dopravy a spojů	Nábřeží L. Svobody 1222/12 110 15 Praha 1	Tel. +420 225 131 111 http://www.mdcr.cz/
Ministerstvo obrany	Tychonova 1 160 01 Praha 6	Tel. +420 973 201 111 http://www.army.cz/

Seznam kompetentních úřadů

Kompetentní úřady centrální s celostátní působností

Ministerstvo životního prostředí	Vršovická 65 101 00 Praha 10	Tel. +420 267 121 111 http://www.env.cz/
Ministerstvo zemědělství	Těšnov 17 117 05 Praha 1	Tel. +420 221 811 111 Chyba! Odkaz není platný.

Ministerstvo životního prostředí odpovídá za celkový proces implementace Rámcové směrnice [U1] a je zároveň koordinačním orgánem odpovědným za podávání zpráv Evropské komisi. Do kompetence Ministerstva zemědělství spadá především plánování v oblasti vod.

Kompetentní úřady krajské s regionální působností

Kompetentními úřady s regionální působností pro Plán oblasti povodí Ohře a dolního Labe jsou příslušné krajské úřady.

Krajský úřad Středočeského kraje	Zborovská 11 150 21 Praha 5	Tel: +420 257 280 100 http://www.kr-stredocesky.cz
Krajský úřad Ústeckého kraje	Velká Hradební 3118/48 400 02 Ústí nad Labem	Tel. +420 475 657 111 http://www.kr-ustecky.cz
Krajský úřad Karlovarského kraje	Závodní 353/88 360 21 Karlovy Vary	Tel: +420 353 502 111 http://www.kr-karlovarsky.cz
Krajský úřad Libereckého kraje	U Jezu 642/2a 461 80 Liberec 2	Tel: +420 353 502 111 http://www.kraj-lbc.cz
Krajský úřad Plzeňského kraje	Škroupova 18 306 13 Plzeň	Tel: +420 377 195 111 http://www.kr-plzensky.cz

Kraje jsou odpovědné za schvalování Plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe.

A.3.2 Opatření uskutečněná pro informování veřejnosti o zjišťování a hodnocení stavu vod a souhrn jejich výsledků a změn provedených v jejich důsledku v plánu

Zapojení veřejnosti a uživatelů vody podle AKČNÍHO PROJEKTU ZAPOJENÍ VEŘEJNOSTI I. a II. ETAPA - rok 2006

- byly vytištěny informační desky „Plán oblasti povodí Ohře a dolního Labe“ o celkovém nákladu 1500 ks, které byly průběžně prezentovány při vhodných příležitostech (např. Den vody, Magdeburský seminář, konference Vodní toky apod.),
- vypracován článek pro laickou veřejnost, který byl nabídnut k tisku regionálním tiskovinám,
- vypracována „Zpráva o vyhodnocení připomínek k ČP a PP“ a „Zpráva o vyhodnocení připomínek ústředních vodoprávních úřadů podaných k ČP a PP“,
- pro Magdeburský seminář byl vyhotoven poster „Oblast povodí Ohře a dolního Labe“,
- prezentace problematiky plánování v oblasti povodí Ohře a dolního Labe pro členy odborných komisí při Ústeckém, Karlovarském a Libereckém kraji; prezentací na Ústeckém a Karlovarském kraji se zúčastnili také zástupci obcí s rozšířenou působností,
- byl vypracován návrh inzerátu, který byl publikován regionálními tiskovinami před zveřejněním předběžného přehledu významných problémů,
- byl vypracován propagační leták k přípravě Plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe se zaměřením na zpracování předběžného přehledu významných problémů,
- byly zahájeny písemné konzultace a e-mailová konference k problematice přípravy předběžného přehledu významných problémů (dále jen PPVP),
- účast na akcích a konferencích: Den vody, Magdeburský seminář, konference Vodní toky apod. Prezentace byla většinou zajišťována společnou přednáškou v součinnosti s ostatními správci povodí.

Zapojení veřejnosti a uživatelů vody podle AKČNÍHO PROJEKTU ZAPOJENÍ VEŘEJNOSTI III. ETAPA - rok 2007

- byl vyhotoven novinový článek pro laickou veřejnost k problematice předběžného přehledu významných problémů s názvem „Dosáhneme dobrého stavu našich vod“, který byl publikován v regionálním tisku,
- byly celkově přetvořeny internetové stránky VH plánování pro lepší a jednodušší zapojení veřejnosti,
- byly vytvořeny nové informační desky „Plán oblasti povodí Ohře a dolního Labe“, k problematice PPVP, které byly průběžně prezentovány při vhodných příležitostech,
- byl vytvořen informační leták k problematice PPVP,
- byly provedeny semináře na krajských úřadech,
- došlo k projednávání s vodoprávními úřady,
- byla vytvořena informační brožura Plánování v oblasti vod za rok 2006,
- došlo k jednání Komise pro plánování v oblasti povodí Ohře (hlavních zainteresovaných stran),
- byl vytvořen panel (poster) k prezentaci prací na Plánu oblasti povodí Ohře,
- byla aktivně prezentována činnost odboru vodohospodářského plánování a prezentace materiálů týkajících se tvorby Plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe na 13. mezinárodním veletrhu ENVI Brno,
- bylo provedeno předjednání významných VH problémů s významnými uživateli vody,
- byl vypracován a vyvěšen leták PPVP,
- došlo k zveřejnění předběžného přehledu VH problémů 1.4.2007-30.9.2007,
- bylo umožněno přijímání připomínek a námětů pro zpracování PPVP,
- došlo k vyhodnocení procesu PPVP a tato zpráva byla vyvěšena veřejnosti na internetu,

- účast na akcích a konferencích: Den vody, Magdeburský seminář, konference Vodní toky, veletrh ENVI Brno apod.,
- Prezentace byla většinou zajišťována společnou přednáškou v součinnosti s ostatními správci povodí.

Zapojení veřejnosti a uživatelů vody podle AKČNÍHO PROJEKTU ZAPOJENÍ VEŘEJNOSTI IV. ETAPA - rok 2008

- byl vytvořen propagační leták (využívána zmenšená forma informačního posteru),
- propagační leták byl a je využit při vhodných příležitostech v průběhu roku 2008
- byl vyhotoven Informační poster v průběhu června a to ve dvou velikostech, menší pro vyvěšení na krajských úřadech a na Povodí Ohře, s.p. a větší pro Magdeburský seminář a pro prezentace na dalších vhodných seminářích,
- informační poster byl vyvěšen na příslušných krajských úřadech,
- proběhla informační jednání na příslušných krajích, vyjma Karlovarského kraje, který o toto jednání neprojevil zájem,
- byl vypracován a v regionálním tisku otisknut inzerát o možnosti připomínkovat Návrh Plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe,
- byla aktivně prezentována činnosti odboru vodohospodářského plánování a prezentace materiálů týkajících se tvorby Plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe na 14. mezinárodním veletrhu ENVI Brno ve dnech 20.5.-22.5.
- došlo k vystavení posteru při účasti na Magdeburském semináři a na konferenci „Vodní toky 2008“
- žádost o zveřejnění Návrhu plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe byla odeslána na jednotlivé krajské úřady spolu s návrhem oznámení.
- krajské úřady byly požádány o oznámení na obce spolu se žádostí o zveřejnění (viz bod výše),
- došlo k zajištění vyvěšení POP na portálu veřejné správy. Návrh POP je dostupný na adrese <http://www.portal.gov.cz>
- došlo k zveřejnění a vyvěšení Návrhu plánu oblasti povodí Ohře a dolního Labe k připomínkám veřejnosti - elektronická podoba Návrhu POP je k dispozici na jednotlivých příslušných krajských úřadech a na internetové adrese: <http://www.poh.cz/VHP/pop/index.htm>,
- došlo k zajištění vystavení listinné podoby POP - v tištěné podobě je Návrh POP k dispozici na Povodí Ohře, s.p. a na příslušných krajských úřadech,
- došlo k umožnění přijímání připomínek a námětů - Připomínky k Návrhu POP je možné podávat v písemné i elektronické podobě na adresy příslušných krajských úřadů a na adresu Povodí Ohře, s.p.
- byl otištěn článek v odborném časopise Stavitel č.11 s názvem „Plány povodí ovlivní“, který informoval o možnosti vyjádřit se a připomínkovat jednotlivé Plány oblastí povodí.

K 1.4.2007 byly ukončeny přípravné práce a k připomínkám veřejnosti předloženy tři zásadní dokumenty

- předběžný přehled významných problémů nakládání s vodami zjištěných v oblasti povodí Ohře a dolního Labe (dále významné problémy)
- výchozí vymezení silně ovlivněných vodních útvarů
- souhrnná zpráva o přípravných pracích pro Plán oblasti povodí Ohře a dolního Labe.

Předběžný přehled významných problémů byl sestaven ve spolupráci s příslušnými krajskými úřady a na základě konzultací s jednotlivými odborníky jak ze státního podniku Povodí Ohře, tak i s odborníky z dalších vodohospodářských i nevodohospodářských organizací.

Po vypořádání připomínek veřejnosti byl přehled významných problémů včetně výchozího vymezení silně ovlivněných vodních útvarů a souhrnné zprávy o přípravných pracích pro oblast povodí Ohře a dolního Labe schválen příslušnými krajskými úřady.